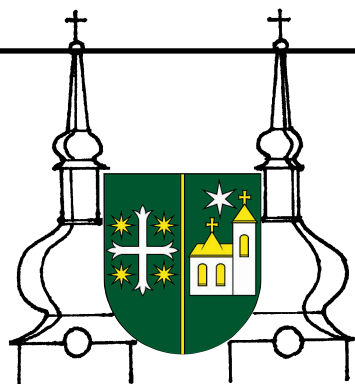

Hlásnik

Spravodaj Mestského úradu Šaštínsko - Stráž

Ročník XII.

číslo 2

december 2011

Šťastné a pokojné sviatky vianočné, bohatého Ježiška a do nového roku Vám želáme :
veľa lásky, ktorá hory prenáša,
veľa šťastia, ktoré dušu povznáša,
veľa zdravia, ktoré kúpiť nedá sa
a tiež istý úspech v práci, ktorá chlieb Vám prináša.
Rozvaha nech nedopustí urobiť Vám chybný krok,
s priateľstvom a láskou v srdci privíta Vás Nový rok.

Nádherne vianočné sviatky, plné radosti, pokory
a odpúšťania, k tomu veľa spokojnosti,
šťastia, zdravia zo srdca žela Redakčná rada.

Foto: Milan Javorka

Vážení spoluobčania,

dovoľte mi, aby som sa Vám na prelome rokov, tak ako po minulé, roky prihovoril. Máme za sebou ďalší rok tohto tisícročia, rok plný významných udalostí.

Nový rok nie je len údaj v kalendári, ale pre každého z nás znamená aj začiatok nových plánov, predsavzatí a určenia si nových cieľov, ktoré by sme počas nastávajúceho roka chceli uskutočniť v súkromnom i v pracovnom živote. Je to však aj čas obzretia sa späť a zhodnotenia toho, čo sme uplynulý rok zažili, vykonali, či nestihli urobiť. Život človeka je sám o sebe pestrý a každého z nás postretili aj zlé dni naplnené trápením, smútkom a nezdarom, ako aj dni dobré, veselé, radostné a šťastné. A na tomto dobrom je potrebné ďalej stavať, rozvíjať veci započaté a nebať sa prekážok, ktoré určite počas nastúpenej cesty prídu.

(pokračovanie na str. 2)

Foto: Milan Polóny

Kultúrne slávnosti mikrorégiónu Šaštínsko (článok na str. 5).

Foto: Milan Polóny

Oslavy v našom meste (článok na str. 6).

R. Malenovský medzi deťmi ŠZŠ (článok na str. 19).

Keď sa povie pán učiteľ... (článok na str. 18 – 19).

Vážení spoluobčania,

(dokončenie zo str. 1)

Aj samotné mesto počas uplynulého roka prekonávalo prekážky, ale zároveň sme sa tešili z dokončených diel. Pretože všetko, čo robíme, sa robí pre zlepšenie a skvalitnenie života občanov, Vášho života v meste. Napriek hektickej dobe, v ktorej žijeme, vyšším požiadavkám na ľudí, techniku a infraštruktúru, stále s nedostatočným finančným zdrojom, som presvedčený, že zveľaďovať a zvyšovať úroveň kvality života a rozvoja nášho mesta sa nám spoločnými silami darí. Mnohé v našom meste je potrebné ešte vybudovať, vylepšiť a skrášliť. Na to je však potrebné veľa úsilia, práce, jednaní, projektov, ale i dobrej vôle, spolupráce, ochoty a tolerancie.

Využívam túto príležitosť poďakovať sa všetkým, ktorí akoukoľvek formou a mierou prispeli k zveľaďovaniu nášho mesta, obohatením jej kultúrneho i duchovného života, pretože budúcnosť mesta je hlavne v rukách jeho občanov.

Želám a prajem Vám viac krajších dní ako tých horších, viac lásky ako nenávisťi, viac hojnosti a radosti ako smútku a trápenia, pevné zdravie a veľa úspechov v pracovnom i osobnom živote.

Ďakujem za pozornosť.

Ing. Radovan Prstek
primátor mesta

Vážení obyvatelia nášho mesta

Poslaním miestnej samosprávy je zabezpečiť všestranný rozvoj na svojom území a zabezpečiť dôstojný život pre občanov. Na mestá a obce bolo postupne presunuté množstvo kompetencií štátu. Disponujeme s viac ako 4000 rozhodovacími právomocami, na ktoré treba financie. Údržba ciest a chodníkov, verejné osvetlenie, bezpečnosť a poriadok, údržba verejnej zelene, čistenie rigolov a potokov,

ochrana život. prostredia, cintoríny, prevádzka základných škôl a materských škôl, centra voľného času, základnej umeleckej školy, zariadenia pre seniorov, kultúry a športu, čo si žiada nie malé financie. A to som nevymenoval zďaleka všetko. Vláda Slovenskej republiky avizuje zmeny, v rámci ktorých do našej pokladnice príde podstatne menej financií. To by nás nútilo zvyšovať miestne dane, čo iste nezlepší životnú situáciu občanom ani podnikateľom, pretože už teraz máme vysoký deficit v miestnych daniach. Považujem za veľmi neseriózne, aby štát riešil svoje problémy tak, že ich presunie na občana. Odmietam takýto postup vlády. Vláda nás núti šetriť na tom, čo si občania zaplatia z vlastných daní. Ja, ako zvolený primátor a poslanci mestského zastupiteľstva musíme prihliadať na potreby nášho mesta a jeho občanov, ale aj reálne možnosti ich zaplatiť. Preto opakujem, že zásadne som proti experimentovaniu na úkor občanov. Rozpočet štátnych potrieb sa zvýšil o viac ako 16 %, miestnych samospráv o 1,3%. Tak kto tu šetrí? Štát je zlý hospodár a nie my. Štát má byť náš partner a nie protivník a stavia nás do svetla neodborníkov, pomaly zločincov, čím strácame podporu občanov. Pred 2 mesiacmi som navštívil európsky parlament v Bruseli. Témou bolo samozrejme problematické čerpanie eurofondov. Stručne vám vysvetlím základné principiálne problémy našej krajiny pri čerpaní fondov:

- administratívna byrokracia (16 až 18 mesiacov)
- nastavenie podmienok čerpania s našou legislatívou bez poznania praxe
- zmeny podmienok počas podávania projektu
- vynakladáme značné finančné prostriedky na projekty, ktoré sú následne zamietnuté (väčšinou bez relevantného dôvodu)
- neexistujú časové limity na posudzovanie projektov a ich platby
- obmedzenosť nie potrebou financií ale počtom obyvateľov
- možnosť miest a obcí na povinné spolufinancovanie a riešenie vlastných vzťahov.

V Bruseli som na moje otázky dostal jednoduchú odpoveď. Urobte si doma poriadok. Tým chcem nadviazať na ďalšie predčasné voľby. Voľby v našej krajine už sú národným športom za nie malé financie, ktoré by sme vedeli využiť praktickejšie pre ľudí. Menia sa predsedovia, ministri, celé aparáty a každý ma iný názor ako pomôcť občanovi. Len tú pomoc necítíme, práve naopak. Nutne potrebujeme stabilnú vládu a stabilnú hospodársku politiku. Na takýto stav doplácame všetci. Preto pristúpte v marci k volebným urnám v čo najväčšom počte a čo najzodpovednejšie, lebo len tento deň máme šancu ovplyvniť našu budúcnosť.

Aj keď som Vám v predchádzajúcom texte napísal o problematike čerpania eurofondov, verím, že pán minister Ministerstva životného prostredia SR podpíše rozhodnutie o pridelení finančných prostriedkov na výstavbu splaškovej kanalizácie v objeme 10 682 987 mil. euro. Zároveň úprimne ďakujem všetkým zamestnancom nášho úradu aj externým pracovníkom, ktorí spolupracovali na tomto veľkom projekte. Verte, že častokrát to bolo nadľudské úsilie. Úspešne prebieha rekonštrukcia verejného osvetlenia na hlavných cestách a v štyroch etapách celého mesta, preto by som rád požiadal občanov o trpezlivosť počas tejto rekonštrukcie. Podarilo sa nám získať financie zo ŠFRB a Ministerstva výstavby dopravy a spojov SR na kúpu 18 bytov v objeme 900 000 euro. Plánujeme ďalšiu výstavbu 30 bytov v Strážach. Výstavba začne po prebiehajúcej zmene územného plánu mesta. Rekonštrukcia DSS v objektoch bývalej kartúcky takisto napreduje aj keď s miernym omeškaním, zavineným nie staviteľom ale legislatívou, ktorú som spomínal v úvode. Verím, že ste zaregistrovali rekonštrukciu zdravotného strediska, novej knižnice a centra voľného času a takisto aj obchodného domu COOP Jednota na Námestí slobody. Podnikáme kroky na všestranný rozvoj cestovného ruchu, o ktorom sa dočítate v inom článku, s novým investorom firmou Bioekotech pripravujeme stavenisko na výstavbu prevádzky výroby stavebných zmesí. V mesiaci november prebehla kontrola Najvyššieho kontrolného úradu SR na mestskom úrade. Výsledok kontroly bude zverejnený. Podľa vyjadrenia kontrolnej komisie sme jedno z mála miest a obcí, ktorým kontrola nezistila závažné pochybenia v riadení samosprávy. Ubehol rok od komunálnych volieb a som presvedčený, že sme v tejto veľmi ťažkej dobe urobili kus dobrej roboty. Ďakujem poslancom mestského zastupiteľstva za vysoko seriózny a pragmatický prístup k svojim povinnostiam a tak isto spolupracovníkom a občanom, ktorí majú naozaj záujem na rozvoji nášho mesta. Na záver použijem vetu, ktorú často opakujem a opakovať budem. Nie je pre žiadne mesto pevnejších hradieb ako spolupatričnosť a loajalita jeho občanov.

Ing. Radovan Prstek
primátor mesta

Predstavujeme Vám: novú prednostku MsÚ Šaštín-Stráže Ing. Máriu Macejkovú

V mesiaci október sa uskutočnilo výberové konanie na obsadenie funkcie prednosta mestského úradu mesta Šaštín-Stráže. Úspešnou kandidátkou sa stala Ing. Mária Macejková, ktorá bola od 1.11.2011 primátorom mesta vymenovaná do uvedenej funkcie.

Mestský úrad je obligatónym orgánom, ktorý funguje v zmysle platnej legislatívy ako výkonný orgán pre mestské zastupiteľstvo, primátora mesta, ako aj pre ďalšie orgány zriadené mestským zastupiteľstvom.

Zabezpečuje administratívne a organizačné veci orgánov mesta, najmä ich písomnú agendu, zabezpečuje odborné podklady a iné písomnosti na rokovanie mestského zastupiteľstva, mestskej rady a komisií, vypracúva písomné vyho-

tovenia všetkých rozhodnutí primátora vydaných v správnom konaní, vykonáva nariadenia, uznesenia mestského zastupiteľstva a rozhodnutia primátora, zabezpečuje plnenie úloh štátnej správy prenesených zákonom a vykonáva ďalšie činnosti a úlohy mesta.

Prednosta vedie a organizuje prácu mestskému úradu, je zamestnancom mesta a za svoju činnosť zodpovedá primátorovi. Prednosta mestského úradu sa zúčastňuje na zasadnutiach mestského zastupiteľstva a mestskej rady s hlasom poradným. Spolu s primátorom podpisuje zápisnice zo zasadnutí mestského zastupiteľstva. Okrem týchto povinností vykonáva ďalšie práce podľa pracovnej náplne.

Práca v samospráve obcí a miest nie je jednoduchá, ale zato krásna a podnetná. Jej hlavným poslaním je zabezpečovanie potrieb obyvateľov a spravovanie vlastných miestnych záležitostí. Zohľadňuje predovšetkým miestne podmienky.

Plány novej konateľky Gazárky, s.r.o ...

Vo výberovom konaní dňa 18.10.2011 bola **jednohlasne zvolená za konateľku Gazárky, s.r.o., slečna Ing. Renáta Fasurová**. Jej návrhy v cestovnom ruchu pre naše mesto **Vám prinášam v skrátenej podobe**.

Základom úspešného cestovného ruchu v meste Šaštín-Stráže je vypracovanie dlhodobého strategického plánu, v ktorom sa stanovujú ciele a priority na minimálne 3 roky dopredu.

Zriadenie turistickej informačnej kancelárie (ďalej TIK)

- Najdôležitejším bodom je, aby TIK bola súčasťou Asociácie informačných kancelárií pre cestovný ruch (AICES), združenie neustále pracuje na rozvoji cestovného ruchu – členovia si vymieňajú skúsenosti, prejednávajú zákon o cestovnom ruchu, navrhujú stratégie rozvoja cestovného ruchu ...

- V TIK by mohla byť časom zriadená požičovňa bicyklov. Treba zaistiť certifikát „Vítajte cyklisti“ a zabezpečovať všetky služby súvisiace s týmto certifikátom.

- Kvalitu TIK zvyšuje, keď sa v nej predávajú lístky na všetky podujatia, ktoré sa organizujú na Slovensku a v Čechách – navrhujem dohodnúť spoluprácu so systémom Ticketportal a túto spoluprácu aj potvrdiť zmluvou, z takejto spolupráce by TIK získavala provízie za predaj lístkov.

- Začať spolupracovať s Bazilikou, najväčším kultúrno-historickým potenciálom pre Šaštín-Stráže je sprístupnenie Baziliky – mohli by sa pre verejnosť sprístupniť veže a krypty. Vyškoliť by sa sprievodca.

- Sprístupniť v rámci sprevádzania kostol v Strážach a kostol na námestí.

- Zorganizovať činnosť vlastivedných sprievodcov po prírodných lokalitách mesta Šaštín-Stráže, začať organizovať výlety – Bahno Zelenka, Jubilejný les, Červený rybníček, Náučný chodník na Tomky. Ak by prišiel turista, mal by možnosť objednať si vlastivedného sprievodcu, ktorý by mu s výkladom ukázal prírodné zaujímavosti mesta a blízkeho okolia. Mohol by sa vyškoliť vlastivedný sprievodca v oblasti zberu húb a v prípade záujmu turistov – by vlastivedný sprievodca sprevádzal turistov po šaštínskych boroch, ponúkol by výklad o jedlých a nejedlých hubách.

- Začať sa zúčastňovať na veľtrhu cestovného ruchu v Bratislave ITF SlovakiaTour.

- Začať spolupracovať s partnerskými mestami Šaštína-Stráže a spoločne propagovať vzájomné aktivity.

- Začať organizovať cez sezónu kultúrne podujatia, napr. divadlo v kultúrnom dome, vystúpenia skupín v Gazárke, začať premietiť filmy v amfiteátri v kempingu.

- Začať spolupracovať s TV Senica, TV Skalica – ide o rozvoj propagácie podujatí, Gazárky...

- Zabezpečiť fotografa a každú sezónu fotiť kemp, ľudí na pláži, volejbalový turnaj ... dávať aktuálne fotky na webstránku Gazárky aj mesta Šaštín. Spraviť virtuálnu prezentáciu celého mesta, ale aj Gazárky a umiestniť ju na webstránky.

Propagačné materiály

Vydať:

- reprezentačnú knihu o Šaštíne-Strážach
- kalendár Šaštína-Stráže + mini kalendáre
- pohľadnice Šaštína-Stráže
- propagačné materiály Šaštína-Stráže: propagačné materiály kultúrnych pamiatok - Bazilika, kostol na námestí, kostol v Strážach ..., prírodného potenciálu: Červený rybníček, Bahno Zelenka, Jubilejný les ... + propagačné materiály pre Gazárku
- reprezentačné CD o Šaštíne-Strážach
- mapy Záhoria s vyznačením, ako sa dostane turista do Šaštína-Stráže ako propagačné materiály
- nové tabule: Vítajte v Šaštíne-Strážach
- !!! navigačné tabule smer Gazárka, Bazilika ...

Gazárka:

- nová uvítacia tabuľa Gazárky
- navigačné značky po meste – smer Gazárka
- pri vstupe do lesa na parkovisku Gazárky umiestniť informačnú tabuľu „Tu môžete nájsť tieto druhy húb“
- recepcie v kempingu a v chatovej oblasti by slúžili aj ako informačné centrá
- kvalitné školenie brigádnikov – školenie by prebiehalo pred sezónou, brigádnicami by ovládali históriu Šaštína, informovali by o službách, ktoré Šaštín poskytuje, poznali by okolie do cca 50 km, aby vedeli poradiť turistom, kam môžu ísť na výlet, jednotné uniformy pre brigádnikov
- rekonštrukcia v kempingu preliezok a šmýkačiek pre deti.

(pokračovanie na str. 4)

Plány novej konateľky Gazárky, s.r.o ...

(dokončenie zo str. 3)

Kemping:

- nové oplotenie, ktoré by spĺňalo bezpečnostné požiadavky
- kemping – začať prenajímať amfiteáter na vystúpenia + začať premietiť filmy a aj rozprávky pre deti (pre ubytovaných v kempe by som im dala zdarma vstup)
- v kempingu by sa mohol vybudovať bazén za finančnej pomoci investora
- vyčistenie jazier – finančne veľmi náročné – v prípade záujmu treba sa inšpirovať Seneckými jazerami, ktoré boli nedávno vyčistené
- vyčistenie jazier – lacnejší variant: prepojenie všetkých jazier, aby voda cirkulovala. Vytvorilo by sa prirodzené čistenie jazier.
- pláže – zakúpiť prostriedok na ničenie buriny, aby pláž bola piesková a nie plná buriny ako na jazere č. 5 – lacnejší variant – ručné trhanie buriny prostredníctvom verejno-prospešných pracovníkov, vyčleniť služby pre verejno-prospešných pracovníkov, ktorí by každé ráno počas sezóny zbierali odpadky po celej Gazárke
- zakúpiť ležadlá a slnečníky a za poplatok ich prenajímať návštevníkom
- chatky – teba pravidelne vetrať a dezinfikovať, opraviť strechy, lebo do mnohých chat zateká, opraviť okenice ...
- návštevníkom Gazárky ponúkať výlety do okolia napr. Skalice, Senice, na Bradlo, Plavecký hrad ... organizovať finančne nenáročné výlety, Gazárka by zabezpečila len autobus a vlastivedného sprievodcu a vstupy by si platil turista každý sám
- začať spolupracovať s Lesným závozom v Šaštíne. Gazárka v spolupráci OLZ Šaštín by označila po lese cyklotrasu – vydať k cyklotrasám cyklomapu.

Nové atrakcie pre turistov:

- v spolupráci s Lesným závozom Šaštín alebo s investorom spraviť v lese lanovú dráhu, bola by to nová atrakcia pre turistov.
- organizovať jazdy na koňoch s chovateľmi koní, ktorí sa v Šaštíne nachádzajú – pre turistov by to bolo spiestenie programu
- nájsť investora a ponúknuť mu, aby spravil v Gazárke mini-golf a malú strelnicu – keď budeme mať v Gazárke atrakcie, tak turisti sa tu zdržia dlhšie.

Veľké investičné projekty financované z eurofondov:

- vybudovať cyklotrasu pri rieke Myjava: Čáry – Šaštín-Stráže – Borský Mikuláš, trasa by bola určená pre cyklistov a korčuliarov, súčasťou trasy by boli odpočívadlá, lavičky a náučný chodník so zaujímavosťami jednotlivých obcí, čo sa do cyklotrasy zapoja
- **Vrt v Strážach:** spraviť aktuálnu štúdiu vrtu v Strážach, tento vrt by sa dal využiť na vykurovanie Šaštína-Stráží, poskytnúť tento vrt investorovi, mohli by sa tu spraviť kúpele, alebo len bazény – využiť europrojekty.

Plány sú veľmi zaujímavé a povzbudzujúce. Prajeme Renátke, aby sa jej v spolupráci so všetkými zainteresovanými podarilo čo najviac z týchto plánov aj zrealizovať.

Silvia Suchá

Zrnko raži

Najstaršia sakrálna stavba v Šaštíne je kostol na námestí. Bol postavený v roku 1400. Pri tomto kostole bola ešte prv postavená fara, ktorá je listinne doložená rokom 1397. V tomto roku je to už odvtedy 614 rokov. Keď kostol prestal slúžiť svojmu účelu, budova fary prešla pod správu obce Šaštín, ktorá v nej zriadila obecný úrad. Tento obecný úrad bol centrom vedenia obce, lebo tam bol okrem starostu a administratívnych pracovníkov tiež aj notár. Obec mala dvoch policajtov a obecného sluhu, ktorý bol aj ohlasovateľom obecných správ. Bola tam aj jedna miestnosť so zamrežovaným oknom, takzvaná „šaltava“, do ktorej zatvárali výtržníkov. Keď sa obecný úrad presťahoval do novopostavenej budovy, ktorá sa nachádza pri sútoku Šaštínského potoka a rieky Myjavy neďaleko baziliky, našej národnej kultúrnej pamiatky, tak túto starú budovu dali do prenájmu trom rodinám. V poslednom období tento objekt mesto predalo za symbolickú cenu obyvateľom, ktorí tam bývali. Teraz táto budova, ktorá stojí na Námestí slobody, prešla rekonštrukciou. Inovované sú strechy a fasády. Pri tejto poslednej inovácii sa upratovalo aj na povale, na ktorej sa nachádzalo veľké množstvo starých listinných dokladov. Boli tam cenné historické písomnosti. Tieto však boli spolu so starými škridlami nahádzané na traktorovú vlečku a následne odvezené do odpadu. Jeden občan zo Šaštína si spomenul, že sa zaoberám históriou nášho mesta, a tak z veľkého množstva historických písomností sa mu podarilo zachrániť už len veľmi málo. Útržky dokladov za tú dlhú dobu zostali tmavo žlté až čierne. Dlhá doba, prach a smog od klasického kúrenia urobili svoje. Aj tak som sa tomu potešil, lebo som našiel v jednom takom historickom dokumente **zrnko raži**. Nachádzalo sa v doklade, kde malorolník predával dvoch býčkov až do Viedne. Na listine je uvedený rok 1863. Zrnko raži má k dnešnému dátumu už 148 rokov. Toto je vzácny doklad, že táto obilnina sa už v tejto dobe na poliach hojne pestovala. V dokladoch sú menovite poznamenania roľníci - aký dobytok idú odpredať na jarmok. Predaj sa musel nahlásiť na obecnom úrade, kde bolo všetko zapísané do knihy a na základe toho bol vydaný pas. Na obecnom úrade to potom zapisovali, do ktorej obce alebo mesta sa ide statok predávať. Ďalej bol tam uvedený aj dátum. Uvediem len niektoré príklady, ktoré sa od roku 1860-1863 tam nachádzajú:

- Paul Mach, - Straža - 2. voli - do Vídna - 21. 3. 860
- Jan Marcibal - 2. voli - bíle - 1 krava červená do Vídna 24.6.860
- Paul Baranek - Cari - 2. voli bili a červené - do Skalice - 4 febr. 861
- Jan Korman 4. voli bíle - do Vídna - 14. Dec. 861
- Josef Sulik 2. voli strakate - do Vídna - 20. Jan. 862
- Anton Gutsnitz 2. voli červené a strakaté - do Vídna - 29. 1. 862
- Antal Hercok 2. junce i bili i Kessavi- do Szenice 5. May 862
- Antonín Mach - Straža - 2. voli bile - do Vídna - na predaj - 23. Maja 863
- Johan Szuchy 2. voli Vídna - 29. 1. 862
- Obec Sassin - byk zluti s telatou - na Moravu - 9. 2. 862
- Avan Lóbl - 2. kravi, bilu s telatou a druhá červená z telna do Pressporka 16. sept. 1862
- Baron Puthon - neviem to vylúštiť. Dátum 15. Septembra 860
- Rudolf Bar. Puthon - toto je druhý nájdený zápis v Obecnéj knihe v Šaštíne u tohto grófa. Ostatné údaje chýbajú.
- Gróf Puthon pochádzal z bankárskej rodiny vo Viedni.

(pokračovanie na str. 5)

Zrnko raži

(dokončenie zo str. 4)

Rudolf, ktorý z tejto rodiny pochádzal, dal postaviť v Šaštíne v roku 1743 cukrovar s kapacitou 400 metrákov cukru. Cukrovar zanikol v roku 1890. Cukrovar fungoval 147 rokov.

Teraz je na veľkú škodu, že znehodnotením takého veľkého množstva historického materiálu sme prišli o informácie, ako žili naši predkovia a čo ešte všetko pestovali a čím sa živili. U nás sa veľmi malá pozornosť venuje histórii. Je to na škodu, lebo bez minulosti nebola by ani prítomnosť. Keď si v mysli premietame minulosť tohto už historického zrnka raži, môžeme si predstaviť, ako počas žatvy bol klas so zrnkom klasickou kosou pokosený a obilie bolo na poli uložené do krížov alebo mandeľov na dosušenie. Roľníci na odvoz obilia z poľa väčšinou v tej dobe používali kravy a voly. Zistil som zo starých dokumentov, že na predaj boli väčšinou ponúkané voly. Menej majetní roľníci na obrábanie malých políčok používali kravy. Poľnohospodári, ktorí mali väčšie polia, na oranie a prevoz úrody z polí a z lesa používali hlavne voly. Kone tam nie sú vôbec spomínané. Obilie zväžali do stodôl na dosušenie. Po dobrom dosušení začalo sa mlátiť v tej dobe len cepmi. Obilie sa potom za pomoci vetra a riečic oddelilo od pliev. Bola to práca zdĺhavá a namáhavá. Ražná slama bola pre roľníkov veľmi potrebná na ďalšie použitie. Táto slama zo všetkých husto siatych obilnín mala najdlhšie stebľa, ktoré sa používali aj na zhotovenie dvoch druhov foriem, do ktorých sa dával domáci zamiesený chlieb a v nich sa nosil k vyhriatej peci. Ďalej sa z tejto ražnej slamy zhotovovali strechy na stodoly. Tiež sa používala na slamníky do postele – na takzvané „strožochy“. V zime z nej robili povriesla na zväzovanie obilia do snopov. Ďalej sa využívala na výrobu hlinených tehál (kotovice) ako dobré spojivo. Gazdinky z ražnej múky piekli domáci chlieb.

Pokračovanie v budúcom čísle Hlásnika.

Rafael Menšík

Pomôžte zachovať históriu nášho mesta!

Na základe predchádzajúceho článku, ale aj niekoľkých ďalších osobných skúseností, si dovoľujeme touto cestou požiadať všetkých občanov nášho mesta o spoluprácu pri zdokumentovaní minulosti Šaštína i Stráží. Akékoľvek staré dokumenty, ktoré doma (alebo aj na starých povalách) objavíte a týkajú sa nášho mesta (rôzne písomnosti, fotografie, obrázky, mapy, korešpondencia...), môžete priniesť do mestskej knižnice. Ak si ich chcete v rodine uchovať, na počkanie si tu urobíme kópie a dokumenty vám ihneď vrátime. Na takto získaných informáciách nikto z nás nezbohatne, prispějete tým však k lepšiemu zdokumentovaniu našej histórie. Zaujímavé informácie potom ponúkneme v Hlásniku aj ostatným čitateľom.

Redakčná rada vám vopred ďakuje za porozumenie a spoluprácu.

Kultúrne slávnosti mikroregiónu Šaštínsko

Kultúrne slávnosti mikroregiónu Šaštínsko sa konali 19.6.2011 v Rekreačnej oblasti Gazárka.

Hlavným poslaním slávností bola prezentácia folklóru

a obcí mikroregiónu Šaštínsko. Kultúrne slávnosti sa začali prehliadkou Baziliky Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne, potom nasledoval pochod folklórnych skupín a súborov do amfiteátra v Rekreačnej oblasti v Šaštíne-Strážach, kde slávnosti otvorili „Turci“ z Materskej školy Šaštín-Stráže. Ďalej sa návštevníkom predstavili detské folklórne skupiny zo Sekúl, Borského Mikuláša, Kuklova, Brodského, Lakšárskej Novej Vsi a folklórne skupiny z Kuklova, Sekúl, Borského Mikuláša, Brodského, Moravského Svätého Jána, Lakšárskej Novej Vsi. Hostom slávností bol folklórny súbor z Gbelov. O 19.00 hod. sa konal koncert dychovej hudby Búranka.

Europoslankyňa K. Nevedálová, Ing. R. Prstek, D. Čaplovič.

Foto: Milan Polóny

Súčasnou slávností bola aj prezentácia obcí mikroregiónu Šaštínsko: Šaštín-Stráže, Sekule, Kúty, Moravský Svätý Ján, Kuklov, Čáry, Lakšárska Nová Ves, Smolinské, Borský Mikuláš, Bílkove Humence, Borský Svätý Jur.

Počas slávností sa konali aj sprievodné akcie: westernové mestečko, jazda na koni, kolotoče, trampolína, ukážky vojenskej techniky a historických zbraní, výstava rybárskych a poľovníckych trofejí.

Združenie mikroregiónu Šaštínsko vzniklo v roku 2007. Od svojho začiatku združovalo obce okolo mesta Šaštín-Stráže za účelom spoločnej výstavby kanalizácie. K rozšíreniu združenia prišlo v roku 2009. V súčasnosti mikroregión Šaštínsko združuje obce Čáry, Smolinské, Šaštín-Stráže, Borský Mikuláš, Kuklov, Kúty, Moravský Svätý Ján, Sekule, Borský Svätý Jur a Lakšárska Nová Ves. Nečlenom združenia sú Bílkove Humence.

Na tomto ročníku sa zišlo okolo 2500 ľudí. Ako hostia boli pozvaní: europoslankyňa Katarína Nevedálová a Dušan Čaplovič. Osobnými listami poďakovali primátorovi mesta za príjemne strávený čas v našom meste.

Jana Labašová

Oslavy v našom meste

4. september 2011 bol pre naše mesto mimoriadny nielen pre vysoké teploty, ale aj preto, lebo sa niesol v duchu osláv 10. výročia udelenia štatútu mesta pre obec Šaštín-Stráže. Oslavy boli spojené so slávnostným otvorením zrekonštruovanej budovy mestskej knižnice, v ktorej našlo okrem knižnice sídlo aj CVC pre deti a mládež Beťarik. Ďalšou súčasťou osláv bol aj 6. šaštínsko-strážsky jarmok.

Kultúrny program na Námestí Slobody otvorila ráno o 7. hodine svojím vystúpením domáca hudobná skupina ECHO v zložení: kapelník - Lubomír Menšík, Jozef Salajka a mladá speváčka Zuzana Vilémová z Lakšárskej Novej Vsi.

Potom divákov rozveselilo a potešilo vystúpenie folklórnej skupiny SLZA zo susedného Borského Mikuláša.

Po 13. hodine privítala pani moderátorka Mgr. Iveta Ryčovská, učiteľka ZŠ v časti Šaštín, pozvaných hostí a primátora nášho mesta. Okrem primátorov a starostov z okolitých miest a obcí prišla medzi nás aj pani Zmajkovičová, poslankyňa za stranu SMER – SD. Pán primátor Prstek v príhovore stručne zhodnotil vývoj nášho mesta v posledných rokoch a potom sa ujal mimoriadnej úlohy – po prvý raz v histórii nášho mesta udelil čestné občianstvo významným osobnostiam, ktorých život a tvorba je s naším mestom úzko prepojená. Poctu byť prvou čestnou občiankou mesta Šaštín-Stráže dostala speváčka pani Janka Kocianová. Dojatá s roztraseným hlasom poďakovala pánovi primátorovi a vrúčne si zaspomínala na krásne okamihy z detstva a mladosti prežité u nás. (Rozhovor s ňou nájdete na ďalších stránkach tohto Hlásnika). Pre všetkých divákov na námestí, ktorí očakávali, že im pani Janka zaspieva, mám dobrú a overenú správu, že tak určite urobí v najbližšom čase. Pani Kocianová dostane iný a podstatne väčší priestor na vlastný recitál a vystúpenie.

Ako druhému bolo čestné občianstvo mesta Šaštín-Stráže udelené spisovateľovi Dušanovi Dušekovi. Ten sa však slávnosti zo zdravotných dôvodov zúčastniť nemohol. Pán primátor Prstek odovzdal toto ocenenie jeho dobrému a dlhoročnému priateľovi pánovi Štefanovi Ovečkovi, ktorý mu ocenenie dodatočne odovzdá. Pán Ovečka sa v mene spisovateľa za jeho neprítomnosť všetkým na námestí ospravedlnil a v mene pána Duška prítomných pozdravil.

Po tejto oficiálnej časti osláv dostali priestor na vystúpenie manželia Bangovci. Sú to nevidiaci manželia, ktorí zaujali verejnosť vystúpením v televíznom programe Česko-Slovensko má talent. O krásnom zážitku z ich vystúpenia nech vás presvedčí nasledujúci komentár diváčky a obdivovateľky, ktorú ich vystúpenie nesmierne dojalo: „Manželia Bangovci sú úžasní ľudia. Boli úplne bezprostrední a blízki obyčajným ľuďom. Napriek svojmu postihnutiu dokázali, že i takíto ľudia vedia žiť normálny život a ešte aj rozdávať radosť iným. Bol to úžasný zážitok plný emócií. Musela som si kúpiť ich CD-čko.“

Ďalším bodom programu osláv bolo slávnostné otvorenie mestskej knižnice na Hviezdoslavovej ulici. Po roku sa mohla knižnica vrátiť z dočasných priestorov v ZUŠ do krásnej, zrekonštruovanej a novotou voňajúcej budovy. Slávnostnú pásku spolu s primátorom nášho mesta prestrihol pán Fico – predseda strany SMER – SD. Tohto aktu sa zúčastnila za stranu SMER – SD aj pani Zmajkovičová, primátori a starostovia okolitých miest a obcí, projektant

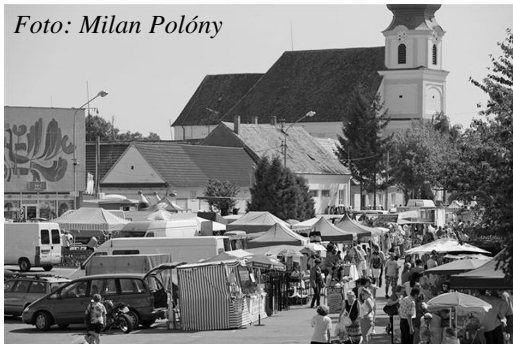
nových priestorov, bývalá vedúca knižnice – pani Elena Ovečková, pani Janka Kocianová s manželom a veľa ďalších významných osobností, ale aj obyvatelia nášho mesta. Po úvodnom slove pána primátora sa prítomným prihovril aj pán Fico. Vyzdvihol význam a dôležitosť takýchto inštitúcií, ako je knižnica, pre dnešné deti a mládež, ktorí dnes pohodlne vysedávajú pred počítačmi a zabúdajú čítať. Je dôležité tieto vyvíjajúce sa bytosti od počítačov „odpojiť“ a priviesť ich do týchto krásnych nových priestorov. To je úloha nielen miestnych škôl a pedagógov, ale aj rodičov a starých rodičov.

Dovtedy ešte dočasne voľné priestory CVC Beťarik využila mladá a nádejná výtvarníčka Mgr. Gerda Fodorová na výstavu svojich umeleckých diel. (Rozhovor s ňou nájdete na ďalších stránkach tohto Hlásnika).

Pani Kubová, riaditeľka miestnej ZUŠ, a pani učiteľka Kučerková pripravili so svojimi žiakmi krátky hudobný program. Hrou na varhanoch spestrili program Veronika a Agátka Žákové a Jožko Saksun.

Pán primátor Prstek a predseda strany SMER – SD pán Fico odišli z priestorov mestskej knižnice na Námestie slobody, aby tu mohol pán predseda pozdraviť všetkých prítomných.

Foto: Milan Polóny

O 15. hodine sa na štadióne TJ Slovan Šaštín odohral výnimočný futbalový zápas družstva SMER – SD a TJ Slovan Šaštín – starí páni. V družstve Smeru nemohol chýbať ani jeho šéf – Robert Fico. Počas riadneho hracieho času bol výsledok nerozhodný, a tak prišli na rad i penality. Tu ukázali väčšiu silu hráči Smeru a Slovan Šaštín porazili.

Na Námestí slobody pokračovali oslavy speváckym vystúpením členov Jednoty dôchodcov, ktorí rozveselili všetkých prítomných krásnymi ľudovými piesňami.

Divákovi na námestí sa predstavila aj mladá začínajúca hudobná skupina z nášho mesta, ktorá sa volá Full vein. Počas leta 2010 začali spolu hrať Alex Kozánek (bicie nástroje) a Tomáš Nereča (sólová gitara), po pol roku sa k nim pridali Filip Daniel (rytmická gitara) a Marko Gmuca (basová gitara). Spolu s nimi si zaspievali Lucka Kollárová a Bianka Barcziová. Venujú sa hudbe od pop-rocku až po heavy metal. Po hudobnej stránke im pomáha pán učiteľ Jozef Polák zo ZUŠ a sponzorsky firma Kovo – Sloboda. Momentálne hľadajú chlapci speváka, tak môžete využiť príležitosť! Ja im ďakujem za autogramy a ak raz budú svetoznámi, tak sa popýšim prvými podpismi, ktoré niekomu venovali. Držím vám palce, chlapci!

Záver slávnosti patrila opäť domácej hudobnej skupine ECHO, ktorá program ráno začínala.

Počas celého dňa si mohli všetci vychutnať pravú jarmočnú atmosféru. V stánkoch ponúkali tovar pre každého, pre malého i pre veľkého, nechýbalo niečo pod zub na zahryznutie, ale aj burčiak na spláchnutie toho zjedeného. Kto mal odvahu, mohol si dať aj šťastie vyveštiť.

Všetkým, ktorí sa na príprave tohto krásneho podujatia v našom meste podieľali, patrí poďakovanie. Počnúc primátorom mesta a končiac tými, ktorí sa postarali o vyčistenie priestorov po ukončení osláv. Ďakujeme a tešíme sa o rok!

**Oslavy mesta vám takto pripomenula
Mgr. Ľudka Machová**

Na slovíčko, pán primátor!

1. Pán primátor, mnohých občanov nášho mesta zaujíma, z akých zdrojov bola financovaná taká rozsiahla rekonštrukcia budovy mestskej knižnice. Mohli by ste nám to prezradiť?

V novembri 2009 na výjazde zasadnutia vlády v Holíči, ktorého som sa zúčastnil aj ja, sa mi podarilo získať z rezervy predsedu vlády 264 tisíc eur na rekonštrukciu mestskej knižnice. Peniaze boli určené priamo na túto činnosť a nič iné. Preto sa tohto slávnostného aktu – prestrihnutia pásky, zúčastnil aj vtedajší predseda vlády pán Robert Fico.

2. Nie každý občan mesta túto rekonštrukciu uvítal a mnohí by spomínané financie využili inak. Prečo ste sa rozhodli práve pre túto budovu?

Budova mestskej knižnice má už 130 rokov. Bola v havarijnom a katastrofálnom stave. Na opravu takýchto objektov sa peniaze získavajú veľmi ťažko. Na iné, nie menej dôležité opravy v meste, dokážem pozháňať peniaze aj z iných zdrojov. Dodnes neľutujem, že som sa pre túto rekonštrukciu rozhodol. Môžem povedať, že v súčasnosti patrí táto budova k najkrajším v meste.

3. Kedy bude dokončená komplexná rekonštrukcia knižnice, t. j. aj s vonkajšími priestormi?

Budeme sa o to snažiť v čo najkratšom možnom čase. Opäť záleží od financií. Máme rozrobené stavebné opravy na námestí (stomatologické ambulancie a gynekologická ambulancia) a po ich ukončení môžeme pokračovať okolím knižnice.

Ďakujem za váš čas, ktorý ste mi venovali a odpovede na otázky.

Mgr. Ľudka Machová

O bežnom živote s Robertom Ficom

Využila som príležitosť, že do nášho mesta na oslavy zavítal aj pán Robert Fico – predseda strany SMER – SD a podpredseda NR SR. Položila som mu niekoľko otázok, ktoré vám teraz spolu s odpoveďami ponúkam:

1. Obyvatelia nášho mesta si vás pamätajú, ako ste 15. mája 2009 otvárali multifunkčné ihrisko v areáli ZŠ. To bola vaša prvá návšteva nášho mesta? Teraz ste tu boli po druhý raz?

Šaštín-Stráže som navštívil už niekoľkokrát pri rôznych príležitostiach a rád sa k vám vrátim kedykoľvek.

2. Mali ste čas si naše mesto aj pozrieť?

Pri návštevách vášho mesta sa vždy dostanem na iné miesto, takže mám určitú predstavu o tom, ako vyzerá. Počas ostatnej návštevy som bol aj v mestskej knižnici, potom na námestí s jarmokom a potom som strávil príjemné športové odpoľudnie na futbalovom štadióne. Chcem poďakovať ľuďom, ktorých prišlo naozaj veľa, za výbornú atmosféru.

3. Boli ste pri otváraní nových priestorov mestskej knižnice a CVC. Navštevovali ste podobné inštitúcie aj v detstve?

Okresná knižnica v Topoľčanoch, kde som sa narodil a žil až do štúdia na vysokej škole, bola pre mňa vždy atraktívna. Nemali sme počítače, v televízii toho veľa nebolo, futbal sa stále hrať nedal, tak som čítal. Doslova hltal knihy z knižnice. Vždy bol pre mňa zážitok ísť do knižnice vymeniť si knihy a prehrabávať sa v regáloch.

4. Aké záľuby ste mali ako školák?

Naše záľuby sa viac orientovali na spoločenský kontakt, ktorý dnes mladým a deťom často chýba, pretože nahrádzajú

prírodnú komunikáciu internetom. Veľa sme športovali – futbal, hokej, plávanie, tenis a veľa sme sa ako spolužiaci stretávali a rozprávali. Návšteva kina bola pre nás príjemnou spoločenskou udalosťou. Jednoducho to bolo iné ako teraz, ale taká bola doba a na ňu sme žili moderne.

5. Sme na prahu začiatku nového školského roka. Aké bývali tie vaše začiatky? Tešili ste sa po prázdninách na školu, alebo ste mali radšej prázdniny?

Do trinástich rokov som celé letné prázdniny trávil u starej mamy na dedine pri rieke Nitra. To bývali doslova prázdniny ako z filmu a doprial by som ich mnohým deťom. Ale návrat do školy mi neprekážal, pretože som mal v triede dobrých kamarátov. Neskôr som mesiac z prázdnin brigádovoval, či už pri zbere chmeľu, v pivovare, na stavbe, v technických službách a druhý mesiac som si užil voľno aj vďaka zarobeným peniazom. Tiež na to rád spomínam.

6. Máme za sebou leto a čas dovolení. Ako ste si ho stihli užiť? (Z dennej tlače som sa dozvedela, že ste absolvovali relax na motorke – absolvovali ste legendárnu cestu State Route 1 dlhú 2700 km a spolu s vami aj zopár kamarátov).

Tohtoročné leto ubehlo veľmi rýchlo, čím je človek starší, čas vôbec nejako rýchlejšie letí. Ale nestážujem sa. Veľa športu a aj zaujímavý výlet na motorkách na západnom pobreží USA, ktoré sme prešli celé od severu až po mexické hranice. Dostal som sa konečne k dobrým knihám a musím priznať, že sa mi podarilo po dlhom čase opäť nabráť trochu energie.

7. Taktiež sme sa dozvedeli o vašom pravidelnom behu po dunajskej hrádzi v Bratislave spoločne so psíkom Larrym. Máte čas venovať sa popri práci aj športom?

Kto chce pravidelne športovať, mal by si zaobstarať psa. Ja mám pekného labradora a ten so mnou trávi každé ráno, keď som v Bratislave. Máme niekoľko obľúbených miest pri Dunaji alebo v jeho zátokách a športujem ja, aj môj pes. Cez deň už nie som potom nervózny, že som pre seba nič neurobil. Snažím sa cvičiť len vlastným telom a nie som preto odkázaný na posilňovne. A keďže môj pes sem tam niečo aj vyhrá na súťaži, to naše ranné trápenie nie je asi zbytočné. A k tomu treba pridať aj dobrý pocit z pohybu, ktorý ma drží na nohách celý deň.

8. Nastúpili ste aj vo futbalovom zápase pri príležitosti osláv mesta. Venovali ste sa futbalu aj aktívne, alebo ste len príležitostný futbalista?

Futbal je moja najobľúbenejšia hra a hrával som ho vždy iba rekreačne. Ale hovorí sa o mne, že keď by nejaká partia išla hrať futbal ráno o tretej a jeden by im chýbal, môžu zaklopať Ficovi na dvere. Určite rád pôjde. Trochu prehnané, ale vystihuje to môj vzťah k tomuto športu. Okrem toho mám rád beh a už spomínané cvičenia v prírode a plávanie v jazerách.

Ďakujem za odpovede, prajem veľa zdravia a síl do ďalšieho osobného, ale i pracovného života.

Mgr. Ľudka Machová

Vyjadrenie vedúcej mestskej knižnice k novým priestorom

V prvom rade by som sa chcela poďakovať za zrekonštruovanie novej knižnice primátorovi mesta Ing. Radovanovi Prstekovi. Taktiež sa musím poďakovať ZUŠ Šaštín-Stráže a p. riaditeľke Alene Kubovej, ktorá nám uvoľnila koncertnú sálu, kde sme mali prestávanú knižnicu a z tohto dôvodu sa nekonali koncerty v ZUŠ-ke.

(pokračovanie na str.8)

(pokračovanie zo str. 7)

Ďalej by som sa rada poďakovala všetkým, ktorí pomáhali pri balení kníh v starej knižnici a vybaľovaní kníh v novej knižnici. Ako prvej by som rada poďakovala Natálke Semianovej zo Stráží, ktorá v knižnici pomáhala nielen pri balení a vybaľovaní kníh, ale tu strávila aj podstatnú časť prázdnin, rovnako p. Ľudmile Machovej, Petronele Vaculovej a Zuzane Rovašovej. Samozrejme aj zamestnancom celého technického úseku, ktorí všetky tie knihy vyniesli a verte, mali čo nosiť.

S novými priestormi mestskej knižnice sme veľmi spokojní. Knižnica je priestorová a svetlá. Čitateľom je k dispozícii samostatná nová čítareň, kde si môžu v pokoji posedieť a čítať. Od budúceho roka bude čitateľom k dispozícii aj internet a posedenie na letnej terase s pekným výhľadom na naše mesto.

Knižnica je umiestnená na 1. poschodí novej budovy, na prízemí sa nachádza CVČ Betárik. Keďže sa nachádzame spolu v jednej budove, využijeme túto príležitosť na spoluprácu. V marci 2012 plánujeme po prvýkrát zorganizovať Noc s Andersenom, čo je medzinárodné podujatie, ktoré sa organizuje od roku 2000. Akcia vznikla na podporu detského čítania. Účastníkmi budú deti, ktoré pravidelne navštevujú knižnicu. Deti v knižnici strávia noc plnú hier, čítania a prekvapení. Knižnica vám ponúka takmer 14 000 výtlačkov kníh z rôznych literárnych žánrov. Ročné zápisné pre deti do 15 rokov je len 50 centov, pre dospelých 1 euro.

Zároveň využívam túto príležitosť na to, aby som poďakovala všetkým dobrým ľuďom, ktorí darovali vlastné knihy do mestskej knižnice a tým obohatili knižničný fond. Radi Vás v priestoroch novej knižnice uvítame.

Jana Labašová

Pani riaditeľky CVČ pre deti a mládež Betárik Anny Palkovičovej som sa spýtala, ako je spokojná s novými priestormi ona a jej kolegyne:

Priestory CVČ, ktoré sme získali vďaka primátorovi mesta Ing. R. Prstekovi, sa nám veľmi páčia a dúfame, že sa budú páčiť aj deťom a dospelým, ktorí ich budú využívať. Priestory sú oveľa väčšie ako tie prenajaté v budove úradu práce. Získali sme tri miestnosti – učebne, ktoré budeme maximálne využívať. Samozrejme máme počítačovú miestnosť, ktorú využijú deti i dospelí. V ďalšej miestnosti sa budú stretávať mladé ženy na materskej dovolenke v rámci klubu mamičiek. Pre mamičky je dôležité, aby počas materskej dovolenky nestratili kontakt s okolím a ich detičky si pritom zvyknú na malý kolektív rovesníkov. V spoločenskej miest-

nosti, v našej najväčšej učebni, budú v poobedňajších a večerných hodinách prebiehať činnosti záujmových útvarov – krúžkov: mažoretky, tanečný krúžok (prípravka pre mladšie deti), aerobik pre deti, spevácky krúžok, angličtina pre mládež, dospelých, pre MŠ, pre 1. ročník a pre 2. ročník, počítače pre mladšie i staršie deti, internet pre dospelých, rybári – teória, už spomínaný klub mamičiek, ale aj stretnutia maturantov so zameraním na pomoc s anglickým jazykom, slovenčina hrou, vedomostné kvízy a výtvarné súťaže. Miestnosť využijeme taktiež na podujatia pre deti špeciálnej základnej školy.

Ďalej budeme organizovať prímestské tábory – 1 jarný a 2 letné. Nakoľko máme väčšie priestory, môžeme uspokojiť požiadavky o umiestnenie detí do týchto táborov viacerým rodičom. Novinkou je aj to, že počas jednodňových prázdnin (jesenných a polročných) pripravujeme dni otvorených dverí. Rodičia k nám môžu priviesť svoje mladšie deti a počas dňa sa im budú venovať kvalifikovaní pedagogickí zamestnanci. Týmto chceme vyjsť v ústrety zamestnaným rodičom a pomôcť im v čase, keď musia byť v práci. Taktiež využijeme možnosť, že spolu s nami sídli v budove aj krásna knižnica, budeme organizovať spoločné akcie a podujatia ako sú napr. besedy a súťaže. Naše dvere sú pre každého otvorené a tešíme sa na všetkých, ktorí naše priestory využijú.

Anna Palkovičová

Pár skvelých nôt a hlas, ktorý mám, v kytici tónov dnes darujem vám...

Pri príležitosti 10. výročia osláv vzniku nášho mesta sa rozhodol pán primátor udeliť čestné občianstvo dvom osobnostiam, ktorých život je s naším mestom spojený. Jednou z nich je aj speváčka pani **Janka Kocianová**.

Z jej životopisu vyberám nasledujúce informácie: Janka Kocianová sa narodila v meste Šaštíne-Strážke po staršej sestre Elenke. O dva roky sa rodina odsťahovala do Bratislavy. Pani Janka sa však na Záhorie rada vracala a s každou jej návštevou rástla aj jej láska nielen k ľudovým piesňam, ale aj k cigánskej hudbe. Počas gymnaziálnych rokov tancovala v súbore Železničiar.

Po víťazstve v Zlatej kamere prijala angažmán s orchestrom Jerryho Shejbala na účinkovanie v západnej Európe. Po dvoch rokoch sa stala sólistkou orchestra Juraja Veľčovského. V tom čase Československá televízia nakrúcala s Tanečným orchestrom československého rozhlasu v Bratislave prehliadku víťazov Zlatej kamery. Jej terajší manžel, ktorý v orchestri hral, bol Jankiným spevom natoľko nadšený, že jej ponúkol spoluprácu s TOČRom. Janka ju prijala a poslala zo zahraničia nahrávky skladieb, ktoré by rada spievala. Tak vznikli nahrávky Hádám kadiaľ ísť, Nekonečná láska a iné, ktoré potom vydal Opus na LP Jana Kocianová. Karel Gott počul niekde na ceste v aute nahrávku Kadiaľ ísť, poveril Jirku Štaidla /textára, brata Ladislava Štaidla/, aby zistil, kto je tá speváčka, a tak začala po Jankinom návrate zo zahraničia spolupráca s Orchestrom Ladislava Štaidla a s Karlom Gottom. Keďže spolupráca s Kájom nedávala dostatočný priestor pre speváčku, ktorá sa chcela prezentovať ako sólistka, po dvoch rokoch sa Janka vrátila do Bratislavy, kde sa medzitým pripravoval jej koncertný program Stretnutie. Hostia boli Milan Lasica a Július Satinský, režíroval ho Ján Roháč, sprevádzala skupina Kyvadlo a vokálna skupina. Premiéru programu uviedli na Jankino želanie práve v Šaštíne-Strážkach, kde ju videla aj staranka, ktorá pre túto príležitosť napiekla množstvo „zelových dolčú“.

(pokračovanie na str. 9)

(pokračovanie zo str. 8)

Po vyše 200 koncertoch už orchester zložený z členov TOČRu, nebol schopný skoordinať prácu v rozhlase a cestovaním s Jankou po celej ČSSR, preto namiesto Kyvadla určitý čas program sprevádzala skupina Prognóza. Keď vedúci celej akcie J. Škvařil prijal angažmán ako hudobník v Nemecku, nový šéf po čase zostavil orchester, ktorý pokračoval opäť pod menom Kyvadlo. Medzičasom Janka spolupracovala i s Josefom Lauferom, Lubom Belákom a inými orchestrami.

Celkom jej vyšlo 16 dlhohrajúcich platní. Z toho množstva skladieb len ťažko vybrať jednu jedinú a najobľúbenejšiu. Ako ona sama uvádza, obľúbenú má Zahod' starosti a Kadiaľ ísť. Okrem týchto dvoch pridám niektoré ďalšie, ktoré sprevádzali moje detstvo (keď sme sa so sestrami hrávali na speváčky a napr. aj na „Kocianku“) a rada ich počúvam dodnes: Nekonečná láska, Je modrý deň, Ráno na šiestom peru, Nie nikdy viac...

Pani Kociánová preberá ocenenie z rúk primátora mesta.

Foto: Milan Polóny

Vystupovala na rôznych miestach našej zemegule: v Čechách, Poľsku, Bulharsku, Nemecku, Maďarsku, bývalom ZSSR, na Kube, v Rakúsku, Írsku, Amerike, Barme, Laose, Vietname, Malte, Dánsku...

Dnes žije s manželom – hudobníkom – Josefom Škvařilom. Zosobášili sa až po dvadsiatich spoločne prežitých rokoch. Recept na vyše 40-ročné spolužitie (a v šoubiznise aj nezvyčajne dlhé) vidí pani Janka v tom, že základom vzťahu je vedieť sa spolu zasmiať. Manžel má podľa nej veľký zmysel pre humor. Ona sama sa pokladá skôr za vážnejšiu a introvertnejšiu. Pán Škvařil na ňu zase prezrádza, že ak má v pokoji niečo riešiť, musí sa najprv najesť (on jej toho však veľa nepripraví, vraj zvláda akurát čaj).

Dnes, okrem vlastných sólových vystúpení, spolupracuje pani Janka aj s kňazom Jánom Sucháňom a s ART MUSIC ORCHESTRA, veľkým orchestrom z Červeníka, zloženom z mladých hudobníkov a vokálnej skupiny. Spoločne účinkujú na vystúpeniach po celom Slovensku s programom Chlieb a soľ. Zo spolupráce s Jánom Sucháňom vznikli aj dve CD: Evanjelium a Otče náš. Tešíme sa, že pani Janku budeme môcť vidieť v blízkom čase aj v našom meste. Ako sa ona sama na námestí vyjadrila, je to jej túžba, ešte aspoň dvakrát vystúpiť pred obyvateľmi nášho mesta a z toho aspoň raz so svojím programom v miestnej bazilike. Ja dúfam, že sa to podarí a tým sa splní aj myšlienka názvu tohto článku.

Pred slávnostným otvorením novej knižnice hral pri vchode do budovy na klávesy skladby Jožko Saksun. Pani Kociánová pri ňom zastala, započúvala sa do krásnych tónov a bez prípravy si s ním aj zaspievala. Čo viac si môže Jožko priať? Pre takú pani speváčku ešte nehral, ale všetci

mu to zo srdca želáme! Bol to pekný zážitok nielen pre Jožka, ale aj pre všetkých prítomných. (Neskôr nám pani Janka prezradila, že budovu starej knižnice si dobre pamätá, pretože kedysi premýšľala aj nad jej kúpou).

Využila som príležitosť, že sa pani Janka zúčastnila na slávnostnom otvorení mestskej knižnice a poprosila som ju o krátky rozhovor. Spolu s jej manželom sme využili novučičké priestory čítárne v knižnici, aby som jej tu aj za vás položila zopár otázok.

*** Zo Šaštína – Stráži ste sa odsťahovali, keď ste mali 2 roky. Kde sa nachádzal váš rodný dom?** Bolo to na Hollého ulici, kúsok od predajne Joka.

*** Ku komu ste sa vracali na prázdniny a ako často?** Chodievala som k stareнке Janke Kozánkovej, rod. Theberyovej. Dnes tu žije z našej rodinnej vetvy ešte Jožko Thebery s rodinou. Na chalupu sem chodievala aj môj strýko, mamkin brat Edmund Rudavský s manželkou a aj ich syn Róbert. Ako som už na námestí spomínala, chodievala som sem najmä počas prázdnin, veľkonočných sviatkov, ale aj počas iných príležitostí.

*** Ako si spomínate na tieto návštevy?** Pri spomienkach sa mi vybaví dvor, stareнка, jej domáca hydina, ktorú chovala, stodola za humnami, studňa, kúpanie v neďalekej Myjávke, brod, voňavý borovicový les, ale aj voz ťahaný kravami a veľa, veľa ďalších. Ako aj bazilika, kam som chodila s tetou Aničkou Beckovskou a najmä „Báger“.

*** Z vášho životopisu som sa dozvedela, že ste študovali pedagogiku i farmáciu. Ktorú fakultu ste doštudovali a aké je vaše civilné povolanie?** Pre spev som vlastne nedoštudovala ani jednu a za svoje povolanie považujem spev.

*** Neplánujete to v rámci štúdia tzv. tretieho veku dobehnúť?** Možno hej, ale som si ešte nevybrala ten správny odbor... (odpovedá s úsmevom).

*** Dnes žijete už len v Bratislave?** Áno, ale aj na chalupe v Modre Harmónii.

*** Z množstva hudobných žánrov, ktoré prezentujete, ktorý je pre vás ten najbližší?** Spirituál. (Pani Janka odpovedá bez menšieho zaváhania a bez ďalších komentárov, takže je to jednoznačné. Ja už len na vysvetlenie pridám, že spirituál je černošská ľudová a duchovná pieseň, resp. jej napodobenina). Ale pre mňa sú aj záhorácke pesničky určitým druhom spirituálu.

*** Dozvedela som sa o vás aj to, že ste v mladosti hrávali na akordeón. Hrávate na ňom ešte aj dnes?** Už nie, akordeón ani nemám. Mám však dva klavíry a ak potrebujem, využívam tie.

*** Sledujete súťaže Superstar?** Ak áno, kto vás v nich zaujal? Priznám sa, že podobné súťaže veľmi nesledujem. Kedysi som to pozerala a páčil sa mi Peter Cmorik. (Po úvahách som zistila, že speváka s podobným žánrovým rozsahom, ktorý by bol nasledovníkom pani Kociánovej, na Slovensku asi ani nemáme).

*** Chcela by som vás ešte poprosiť o upresnenie informácie o vašich Bratislavských lýrach. Niekde som sa dočítala, že máte 3 zlaté, niekde, že máte až 4 zlaté, inde zase uvádzajú aj striebornú, aj zlatú? Máte prehľad o týchto oceneniach, ako je to v skutočnosti?** V roku 1975 som začala striebornou za pieseň Májový vánok. O rok nato to boli až dve zlaté za pieseň Pár nôt. Tento úspech som zopakovala aj v roku 1983, keď som získala opäť zlato za pieseň Sklídka dávných stretnutí.

Pani Janka, ďakujem vám za krátky rozhovor. Teším sa na stretnutie s vami na akciách v našom meste a prajem veľa zdravia a úspechov v ďalšom živote.

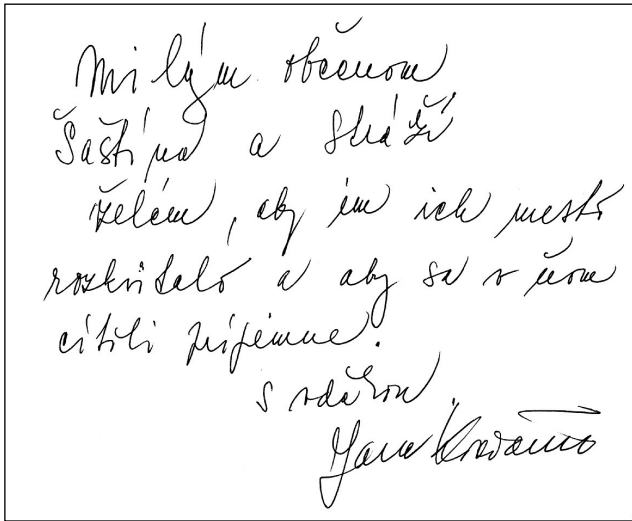
(pokračovanie na str. 10)

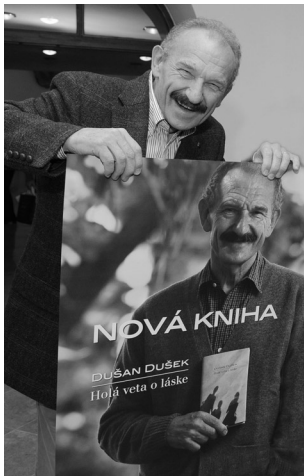
(pokračovanie zo str. 9)

Od pani Janky je pre všetkých obyvateľov nášho mesta tento srdečný pozdrav:

Mgr. Ľudka Machová

Dušan Dušek – čestný občan nášho mesta

Spisovateľ Dušan Dušek sa narodil 4. januára 1946 v Gbelciach (okres Nové Zámky). Patrí do staršej strednej generácie slovenských prozaikov, básnikov, filmových scenáristov, autorov rozhlasových hier, ale je aj pedagóg a redaktor. Píše pre dospelých i pre deti.

Začínal ako redaktor vo viacerých časopisoch: Kamarát, Slovenské pohľady, Smena a Tip. Dnes je vysokoškolským profesorom a vedúcim Ateliéru scenáristickej tvorby na

Filmovej a televíznej fakulte VŠMU v Bratislave. Je držiteľom viacerých ocenení, napr. v roku 2000 sa stal nositeľom ceny Dominika Tatarku za román Pešo do neba.

Aj keď žije a tvorí v Bratislave, spája ho puto aj s naším mestom. Jeho otec bol rodákom zo Šaštína-Stráže a Dušan Dušek tu donedávna vlastnil starorodičovský dom, ktorý využíval ako víkendové sídlo. Z dôvodu časovej zaneprázdnenosti ho napokon musel predať. V mnohých dielach čerpal motiváciu zo života v našom meste, napr. v knihách Strecha domu, Náprstok, Pešo do neba, Pišťáček alebo vo filme Ružové sny.

Pri príležitosti udelenia čestného občianstva mesta Šaštín-Stráže som si dovoľila položiť mu zopár otázok:

Aké príjemné spomienky máte na naše mesto?

Všetky moje spomienky na Šaštín-Stráže sú príjemné. A to ani trochu nepreháňam. Prežíval som tu vždy tie najkrajšie prázdniny u starency a starečka, keď sme sa v lete chodievali kúpať do Myjávky, neskôr na „Báger“ alebo sme hrávali hokej na zamrznutom rybníku pri bazilike. Vždy som tu mal vzácné priateľky a priateľov, vždy som sa tešil zo stretnutí s ľuďmi - hoci len tak na „rinku“ - ktorí ma vedeli rozosmiať svojím veselým videním sveta okolo nás. Toto korenie

života, teda špeciálny záhorácky humor, som sa usiloval dostať aj do svojich kníh či scenárov. A tie krásne autentické vety, niekedy aj celé historky a príbehy, patria vždy k tomu najlepšiemu, čo v mojich prácach možno nájsť.

Chodievate ešte občas do nášho mesta?

Teraz už menej ako predtým, no stále mám so Šaštínčanmi kontakt, mám tu ešte stále príbuzných – a potom celú rodinu môjho životného kamaráta Pištu Ovečku, s ktorým sa poznáme od detstva, od našich hier pri potoku alebo v uličke pri bývalom kine či na futbalových ihriskách. Pravidelne si telefonujeme, Pišta mi vždy podáva posledné správy o meste i ľuďoch v ňom. A čo mám najradšej, pridá k tomu vždy aj nejaký žartovný výrok, situáciu, ba aj celý irečiteľ, niekde na ulici odpočutý rozhovor.

Ako ste sa dostali po štúdiu chémie a geológie k písaniu a k redaktorskej práci?

Od detstva, aj počas štúdia na Prírodovedeckej fakulte UK v Bratislave, prosté vždy, vždy som rád čítal. Kničky – to bolo moje kráľovstvo. Nachýňal som sa ich príbehmi. Až som si raz, ešte pred maturitou, zrazu povedal, že aj sám sa pokúsim opísať niečo, čo som zažil. Tak vznikla moja prvá poviedka: bola o tom, ako som sa na bicykli vybral z Bratislavy do Šaštína – trvalo mi okolo štyroch hodín, po ktorých ma potom tri dni bolel zadok. Našťastie, táto poviedka sa nezachovala. Postupne som tých poviedok napísal viac. A nakoniec mi jednu uverejnili v časopise Mladá tvorba. Odtiaľ bol už len skok k novinárčine, k práci v niekoľkých redakciách, k ďalšiemu písaniu prózy. V mojej prvej knižke s názvom Strecha domu som písal najmä o šaštín-ských zážitkoch z detstva.

Na besede so spisovateľom Jánom Čomajom som sa dozvedela jednu perličku: „Aby sem mohol prísť Čomaj, musel sa odsťahovať Dušek.“ Ako to vnímate vy?

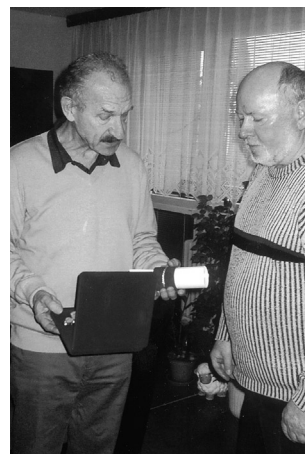
Teším sa, že do Šaštína-Stráže prišiel vynikajúci novinár, reportér a spisovateľ Ján Čomaj. To je pre nás Šaštínčanov víťaná a cenná posila.

Čo môžete čitateľom prezradiť zo svojho súkromného života?

Ak chcu čtené čitateľky a čtení čitateľa niečo vedieť o mojom súkromnom živote, ponúkam im svoje knižky, ktoré majú často autobiografický charakter. Skoro vždy pri písaní vychádzam z vlastných zážitkov a skúseností. Dost som v nich o sebe naklebetil. No takisto som si aj veľa povymýšľal. Pre istotu neprezradím, čo je pravda a čo výmysel, napokon až tak veľmi na tom nezáleží, jedným z cieľov môjho písania je, aby sa ľudia pri nich kedy-tedy pousmiali, či aj nahlas zasmiali – a vôbec sa nebudem hnevať, keď sa budú smiať aj na mne.

Dakujem za milé a úprimné vyznanie, teším sa na stretnutie niekedy v našom meste a želám veľa tvorivých nápadov.

Mgr. Ľudka Machová

Cenu za pána spisovateľa preberal jeho dlhoročný kamarát pán Štefan Ovečka. Pri tejto príležitosti sme si dovoľili aj jemu položiť zopár otázok. Teraz vám ich ponúkame:

Otázky na pána Ovečku:

Odkedy ste kamarát?

Asi od roku 1958.

(pokračovanie na str. 11)

(pokračovanie zo str. 10)

Ako vzniklo vaše priateľstvo?

Dušan Dušek chodieval na letné a neskôr i na zimné prázdniny ku svojej babke do rodného domu svojho otca do Zápotockej ulice.

Spolu s deťmi z časti ulice Zápotockej a Námestia sme celé dni strávili pri potoku Lakšár, ktorý cez Šaštín preteká.

Tu sme sa kúpali (áno, kúpali a mamičky i právali a s vodou i varili) pri stavidlách p. SMETKU a pri stavidle bývalej škrobárne – pri dnešnom Bazilicone. V zime sme tu hrávali hokej, spúšťali sme sa na sánkach a lyžiach do zamrznutého potoka. Hrávali sme sa aj na vojakov.

Ja som sa narodil vo dvore lekárne Dr. Fasuru, kde som s rodičmi i súrodencami žil do roku 1962.

Hlavný kontakt medzi Dušanom Dušekom a mnou začal prostredníctvom jeho prabratranca Dušana Polláka, ktorý so svojimi súrodencami a rodičmi bývali a žili na mieste dnešných zubných ambulancií. S deťmi rodín Polákovcov, Ovečkovcov, Schildovcov, Fránerovcov, Mihálovcov, Sušilovcov, Tonky Bartalovej a Janky Sokolovej nám hry pri miestnom potoku zabrali celý deň.

Neskôr ako šiestaci až deviataci sme celé dni počas letných prázdnin strávili slnením a kúpaním sa v rieke Myjávke. Jej zarastené brehy tvorili nezabudnuteľnú krásnu scenériu.

Tu sme sa kúpali s deťmi „Búranskej“ ulice z rodín Ovečkovcov, Ožvoldíkovcov, Štefancovcov, Matulovcov, Šedivých, Pavúčkovcov, Tumovcov, Pitlovcov, Mičkovcov a ďalších. S nami sa tu kúpala i Janka KOCIANOVÁ, ktorá trávievala prázdniny u babky.

V hlave mi stále zostali dnes už neexistujúce kúpacie miesta na Myjávke (v Jamách, ve Špici, u Hrbatej lavky, u Bakičového mostka, Jamy Špitzerová, Petrolínka, Strojného jama) a na rieke Myjave v „dolcoch“ mlynov Brunovský, Laštuvka a Hlaváček. V našich stredoškolských časoch bola dokončená regulácia Myjavy (1964), a tak sme sa chodili kúpať do jazier novovznikajúcej rekreačnej oblasti v Gazárke.

Návštevy miestneho kina, festivalov širokouhlých filmov, estrád v amfiteátri v parku pod gaštanmi, večerné ľahkoatletické tréningy, vedené inštruktorom prof. Ferom Bulkom či volejbalové stretnutia na školskom dvore.

Prvé lásky ... Krásne spomienky na detstvo a mladosť.

Čítali ste všetky jeho knihy?

Áno – prečítal som všetky.

Ktorá sa Vám najviac páčila?

Najviac sa mi páčila kniha Pešo do neba, v ktorej ma Dušek označil za spoluautora a v ktorej vystupujem pod menom Viktor ako hlavný hrdina. Hlavným dejom je rekonštrukcia domu po babke Dušekovej v Zápotočnej ulici.

Je Pištáček o Vás?

Musím Vás sklamať – nie je. Hlavným hrdinom je Pišta Mihál, najväčší priateľ otca Dušana Dušeka a šaštínsky futbalista.

Mohli by ste prezradiť čitateľom spoločnú veselú príhodu?

Dušan Dušek sa najviac tešil na stretnutia s pánom Júliusom (Dulom) Rudavským a najviac spoločných veselých príhod sme zažili pravdepodobne pri týchto stretnutiach.

Bohužiaľ, p. Rudavský už nie je medzi nami – žije však v mnohých knihách Dušana Dušeka so svojimi vtipnými a humornými výroky zo života občanov Šaštína.

Štefan Ovečka

Nesnívajme svoj život, ale prežime svoje sny

Počas otvorenia priestorov novej knižnice a CVČ si mohli návštevníci pozrieť výstavu výtvarných diel mladej výtvarníčky z nášho mesta – Mgr. Gerdy Fodorovej. Je uč-

telkou výtvarného odboru v miestnej ZUŠ a popritom sa venuje svojej veľkej záľube – maľovaniu.

Dovolila som si položiť jej pri tejto príležitosti zopár otázok a tým ju po prvý raz predstaviť aj v Hlásniku.

Od kedy sa maľovaniu venuješ?

Maľujem od detstva, maľovanie ma vždy oslovovalo

a neskôr sa kresba i maľba stala viac mojim svetom rovnako, ako ten, v ktorom žijem. Maľovanie mi pomáha uniknúť každodennému stereotypu a zanechať v mojom vnútri kúsok detstva, na ktoré veľmi rada spomínam.

Aké témy zobrazuješ na plátnach?

Keďže mám bohatú fantáziu, tak sa snažím každý svoj nápad zachytiť na plátne. Moje diela sú rôznorodé, presne tak, ako moja fantázia. Každý obraz tvorí jeden ústredný motív a ten je hlavný. Najčastejšie sa inšpirujem pohľadom do očí. Tie si aj u ľudí všimnem ako prvé, pretože nikdy nič neskrývajú. Dokazujú, že krásu nepotrebuje nič viac, vystačí si s vlastnou čistotou. Takže keď sa zamyslím, uvedomujem si, že najviac maľujem práve oči.

Aké techniky používaš?

Používam techniku, ktorá je moja vlastná, nikoho nekopírujem, s nikým sa neporovnávam a pri maľovaní som sama sebou. Moja technika je istý druh tvrdohlavosti, chcem hovoriť zásadne sama za seba. Maľujem technikou svojho srdca. Viete, výtvarných tajomstiev je veľa, ale všetky techniky sa ukrývajú vo výtvarníkovom srdci.

Odiaľ berieš námety?

Námety? Tie sa ukrývajú v mojom tvorivom vnútri. Maľovanie je ilúzia na ploche papiera alebo plátna. Pre mňa byť tvorivý znamená byť šťastný. Je to moja silná potreba vyjadriť sa, pokiaľ možno, čo najoriginálnejšie.

Svoje diela aj predávaš? (Resp. pre koho maľuješ? Maľuješ aj na objednávku, na želanie?)

Svoje diela zatiaľ nepredávam. Ponúk som už mala veľa a aj veľmi dobrých, ale ku každému dielu ma viaže citový vzťah. Viem, že jedného dňa sa budem musieť odosobniť a odhodiť sa aj na tento krok, ale chcem rozhodnúť ja, kedy to bude a ako! Maľujem pre ľudí. Na objednávky nemaľujem, pretože nemám rada, ak by mi niekto určoval, čo mám namaľovať. Iba ak by sa objednávka týkala nie presne určenej predlohy.

Ktorý obraz sa ti najviac vydaril?

To sa nedá povedať. Mám rada všetky. Robím ich pre ľudí a práve oni musia posúdiť, či sú pekné. Za pekné sa považuje to, čo človeka pozdvihuje, čo ho zdokonaľuje a čím sa približuje k ideálu, ktorý si vytýčil. Pri tvorbe každého obrazu zhodím zo seba všetky nedokonalosti a s čistým a úprimným pocitom tvorím a tento pocit sa snažím vyvolať aj u ľudí, ktorí sa prídu pozrieť na moje výstavy.

Aké sú tvoje plány do budúcnosti? Chceš naďalej zostať v ZUŠ?

V budúcnosti by som rada vystavovala svoje diela vo väčších priestoroch a mestách. Priala by som si vlastný ateliér s výstavnou sieňou, ktorý je mojim detským snom. Práca učiteľky v ZUŠ ma naplňuje pocitom šťastia, pretože sa venujem tomu, čo je mojou srdcovou záležitosťou.

(pokračovanie na str. 12)

(dokončenie zo str. 11)

Je tu ústretové vedenie a úžasný kolektív, ktorý vytvára príjemné prostredie pre vykonávanie pracovnej činnosti. Veľmi rada sledujem deti, ktoré sú šikovné, a budem rada, keď svoje nápady, fantáziu a tvorivosť využijú aj v živote a budem hrdá, že som mohla stáť pri ich začiatkoch.

Som rada, že som si mohla výstavu pozrieť a tým polahodiť nielen oči, ale i dušu. Verím, že stojíme pri začiatkoch tvorby šikovnej výtvarníčky, ktorá bude mať v živote veľký úspech práve vďaka svojej záľube.

Za rozhovor ďakuje Mgr. Ľudka Machová

Lovecký zámok v Strážach

Na východnom okraji Stráží, na vršku porastenom prevažne agátmi, stál ešte začiatkom 19. storočia lovecký zámok Belveder. O jeho vzniku nemáme žiadne hodnoverné záznamy, ale s určitostou možno povedať, že bol postavený ešte za grófov Czoborovcov, teda pred rokom 1736. Prvý autentický záznam o zámku Belveder pochádza až z roku 1747, keď bolo vyplatených holičskému povrazníkovi 8 zlatých a 87 zlatých peciarovi za práce, vykonané v zámku.

Ako vlastne zámok vyzeral sa čiastočne dozvedáme zo zachovaného inventára z 1. januára 1758. Ako prvý objekt v zámku sa uvádza Zimmerwarter – strážca izieb. Boli to tri miestnosti, v ktorých bolo toto zariadenie: zelené kachľové pece, stôl, dve kreslá, vešiak na šaty. Ďalej tam bol sklad bielizne s konkrétnym uvedením názvu, veľkosti a počtov jednotlivých druhov bielizne. Strážca izieb mal svoje osobné veci umiestnené vo svojej komore. Potom nasledoval vchod do Silberkammer – striebornej komory. Tá bola zariadená posteľou so slamníkom, matracom, vankúšom, anglickou dekou, dvoma kreslami, vešiakom, nočníkom, krčahom na vodu, truhlicou, dvoma policami a troma zelenými záclonami. Ďalej tu bolo množstvo svietnikov, rozličného príboru, mís a výrobkov z holičskej majoliky. Potom nasledovali dve Taffelzimmer – obložené izby a štyri spálne, ktoré boli podobne zariadené ako strieborná komora. V zámku bolo aj cukrárstvo s veľkým množstvom porcelánového riadu. Na prízemí Belvederu sa nachádzala i kaviareň s veľkým množstvom porcelánového riadu. Dokonca tam boli aj štyri kusy riadu pochádzajúceho až z Ameriky. Z prízemia sa išlo do pivnice. Na konci prízemia boli dve izby, z ktorých jedna bola určená pre významného hosta, o čom svedčí aj jej zariadenie – zrkadlo, dva stolíky a nočný stolík s mramorovou doskou.

Na prvom poschodí bol šatník a miestnosť pre cisára Františka Lotrinského, ktorý zámok Belveder veľmi často i so svojou manželkou Máriou Teréziou navštevoval. K vybaveniu cisárovej miestnosti okrem iného patrilo šesť taburetov, vyplnených konským vlasom, tri písacie stoly z orechového dreva, šachovnica, hodiny, biele kachle a zelené rolety.

Na prvom poschodí bola i kaplnka, ktorá mala na oltárnom obraze namaľovaného patróna poľovníkov – sv. Huberta. Aj kaplnka bola pomerne bohato zariadená.

Ďalej bolo na tomto poschodí jedenásť panských a jedenásť služobníckych izieb, ktoré boli vybavené potrebným inventárom.

Podľa zachovaného inventára mal zámok aj druhý poschodie, na ktorom bolo 32 izieb, ktoré boli podobne zariadené ako predchádzajúce izby. K zámku patrila aj kuchyňa, ktorá mala množstvo riadu a okrem iného i 88 kotlov, 198 hrncov, 14 „vandlíkov“, 19 kuchynských mís,

69 malých tortových misiek atď. V blízkosti kuchyne bol i príbytok pre puškára s potrebným zariadením.

Pod zámkom bola ovocná a zeleninová záhrada a tiež príbytok pre záhradníka.

Na privod vody do zámku slúžil vodný stroj (Wassermaschine), ktorý bol umiestnený pravdepodobne pod ovocnou záhradou. V účtovných listinách sa tento stroj prvýkrát spomína v r. 1754. Náklady na udržiavanie vodného stroja i belvederskej studne boli pomerne vysoké a v r. 1762 dosiahli sumu až takmer 500 zlatých. Neodmysliteľnou súčasťou loveckého zámku bola i 60 metrov hlboká studňa, ktorá sa zachovala dodnes a je uzavretá silnou betónovou platňou, zarastená burinou a agátovým porastom.

Ako som už vyššie spomenul, zámok často navštevovala cisárska rodina s panstvom až do smrti cisára Františka Štefana Lotrinského v r. 1765. A keďže Mária Terézia nemala už ďalej záujem o jeho udržiavanie, v júni 1766 nariadil Ján Adam von Posch z Viedne správe šaštínskeho panstva, aby nechalo previezť všetok dobre zachovaný inventár zo strážskeho Belvederu do Schönbrunnu pri Viedni.

Samotný zámok bol zbúraný okolo r. 1835 a dnes je po ňom už len jediná pamiatka – spomenutá belvederská studňa.

Mgr. František Havlíček

Prameň: Pamiatky a múzeá, vydav. SNM, Bratislava 2010

Sabínka šíri dobré meno nášho mesta aj naďalej alebo Kam príde, tam víťazí!

O šikovnej Sabínke Phanovej z nášho mesta ste si už v Hlásniku mohli prečítať niekoľko článkov. Dnes chcem pripomenúť, že svojej záľube, prednesu prózy, sa venuje aj naďalej a vidno, že to pre ňu nebola len chvíľková záležitosť. Prvé víťazstvá neboli len dielom náhody a postupne k nim pridáva ďalšie a ďalšie.

Spýtala som sa jej na predchádzajúci školský rok 2010/2011. Aké súťaže stihla „pobehať“ a ako v nich obstála?

Na jeseň minulého roka, presne 15. novembra 2010, sa uskutočnil 14. ročník Timravinej studničky v Lučenci. V tomto celoslovenskom kole súťažila s ukážkou Kto vidí na dno od Jána Navrátila. Získala krásne 1. miesto a tým naštartovala sériu ďalších vynikajúcich umiestnení.

Na jar ju čakali až dve veľké súťaže v recitácii. Prvou bolo Rozprávkové vretienko. Najskôr bolo 10. marca 2011 okresné kolo v CVČ Stonožka v Senici, odkiaľ postúpila z prvého miesta do krajského kola. To sa uskutočnilo 17. marca 2011 v Trnave a aj tu získala 1. miesto a postup do celoslovenského kola do Bratislavy. 16. apríla 2011 v ZŠ Alexandra Dubčeka v Bratislave bola poslednýkrát v Lučenci. Rozprávkovom vretienku, lebo je to súťaž pre mladších žiakov. Minuloročné víťazstvo sa jej síce obhájiť nepodarilo, no získala diplom za obdivuhodný výkon! Vo všetkých kolách Rozprávkového vretienka súťažila s ukážkou Zákon večnosti od Nodara Dumbadzeho.

V tom istom čase začali aj predkola súťaže Hviezdoslavov Kubín. Pretože reprezentuje Základnú umeleckú školu (kedysi LŠU), nemusela sa zúčastniť školského kola a rovno postúpila do obvodného a odtiaľ aj do okresného kola v Senici. Nasledovalo krajské kolo v Trnave. Vo všetkých týchto spomínaných kolách Hurbanovho pamätníka získala 1. miesto (!!!) a postúpila na celoslovenskú súťaž Hviezdoslavov Kubín, ktorej už 57. ročník sa konal 22. -25. júna 2011 v Dolnom Kubíne. (pokračovanie na str.)

Sabínka šíri dobré meno nášho mesta aj naďalej alebo Kam príde, tam víťazí!

(dokončenie zo str. 12)

Táto súťaž však bola pre jej 3. (a aj 1. a 2.) kategóriu nesúťažná. Predniesla ukážku od Rosy Monterovej Strieborná svadba.

Všetky tieto ocenenia nie sú zásluhou len samotnej Sabínky. Ako ona skromne dodáva, veľká vďaka za pomoc pri príprave na spomínané súťaže patrí nepochybne aj pani učiteľke Jánošovej zo ZUŠ v Senici.

Naše mesto má teda do budúcnosti o slušnú reprezentáciu postarané. Sabínka je toho príkladom. A ako som sa dopočula, má v miestnej ZŠ aj potenciálnych nasledovníkov. Je krásne počúvať, že dnes nie sú deťom knihy ľahostajné a vo svojom voľnom čase čítajú. Vždy hovorím svojim žiakom jednu veľkú múdrosť, ktorú mne a mojim spolužiakom vstúpil v školských laviciach pán riaditeľ na ZŠ: „Aby si sa mohol vzdelávať a získať nové informácie, musíš si ich vedieť prečítať. Čítanie je základ vzdelania. Bez znalosti čítania si neprečítaš ani matematiku, ani prírodopis, ani nič iné.“ Ja k tomu už len pridám: „Čítaj, čítaj, čítaj!“

Sabínke držím v novom školskom roku palce aj v ďalších súťažiach. Prajem jej, aby sa jej i naďalej tak darilo a robila radosť všetkým okolo seba: pani učiteľke, rodičom, kamarátom a aj všetkým občanom nášho mesta, ktorí sa zaujímajú o literatúru.

Tak veľa šťastia, Sabi!

Mgr. Ľudka Machová

Eliška to nevzdáva!

Aká Eliška? No predsa tá naša – Poézia! Už v minulom čísle Hlásnika sme vám napísali o recitačných úspechoch pani Eleny Ovečkovej zo Stráží. Dovolím si jej recitačné úspechy za minulý rok doplniť o ďalšie. Zo spomínaného okresného kola Hurbanovho pamätníka v Senici postúpila do krajského kola v Trnave. Síce tu 1. miesto udelené nebolo, získala však krásne druhé miesto a postup na Hviezdoslavov Kubín. Aj tu vo svojej 6. kategórii získala rovnako druhé miesto (opäť to prvé neudeľovali). Z neho ďalej postúpila na prehliadku 89. ročníka Scénickej žatvy v Martine. Išlo o prehliadku šiestich najlepších recitátorov poézie a prózy z celého Slovenska. Odtiaľ si priniesla nezapudnuteľný zážitok z recitácie z balkóna, čo zažila po prvý raz v živote.

Rovnako nezabudnuteľné boli aj zážitky zo stretnutia s tromi recitátorkami, s ktorými pred 35 rokmi recitovala na Vansovej Lomničke v Starej Ľubovni. Srdečne blahozeláme a ďakujeme za vzornú reprezentáciu nášho mesta v rámci celého Slovenska.

Ak dá Pán Boh zdravia, pani Elenka sa pripravuje na ďalšiu recitačnú súťaž s básňou Som od Lýdie Vadkerti Gavorníkovej.

Na záver možno len zopár slov obdivu. Je úžasné, že i napriek svojmu veku zostáva verná svojej veľkej záľube, že si našla takúto príjemnú náplň života a literatúre zostáva verná po celý svoj život. Kiež by bola vzorom pre generáciu mladých, ktorí nevedia zmysluplne vyplniť svoj voľný čas!

Mgr. Ľudka Machová

Keď ožijú spomienky na školské časy

Čas uteká pre každého rovnako. Sú chvíle, keď by sme ho chceli vrátiť späť. Občas sa nám to tak troška aj podarí na stretnutiach so spolužiakmi. Veľká väčšina z nás sa na tieto stretnutia teší a netrpezlivo počíta roky, mesiace a nakoniec aj dni, ktoré nám zostávajú do týchto školských stretnutí. Niektorí sa týchto stretnutí zúčastňujú pravidelne, niektorí len občas a poniektorí statoční ich aj organizujú. Práve s tým je vyše hlavy! O tom by vám mohli porozprávať aj pani Zuzana Gašparínová, Elena Matejovičová alebo Brigita Šmidová či pán Jozef Gábor a Vladimír Polák. Všetci títo spomínaní sa podieľali na vydarenom stretnutí šesťdesiatnikov, ktorí opustili miestnu základnú školu pred 45 rokmi. Stretnutia organizujú pravidelne každých 5 rokov.

24. júna 2011 zasadlo do lavíc miestnej „zédešky“ 58 bývalých žiakov zo Šaštína, Stráží a Smolinského, aby si tu

zaspomínali na spoločne prežité školské roky. Spolu s nimi spomínali aj ich bývalí učitelia – Marián Javorka, Karol Pribiš a pani učiteľka Vilma Holasová (vtedy ešte Palkovičová), ktorá prišla až z Brna. V školských laviciach sa započúvali do slov pani Zuzany Gašparínovej, ktorá im tieto roky pripomenula a nezabudla pritom ani na spomínaných pedagógov. Tu dostali všetci prítomní aj menšiu úlohu, aby sa do reštaurácie, kde mali v stretnutí pokračovať, presunuli cez miestnu aleju. Čakalo tu na nich totižto jedno veľké prekvapenie. Po dohode s pánom primátorom nášho mesta pokračovalo toto stretnutie práve v budove mestského úradu. Pán primátor Ing. Prstek všetkých privítal, povedal zopár milých slov na úvod a potom už bol pripravený krátky kultúrny program. Básňami potešila všetkých prítomných Tereška Bílá, ktorú pripravila pani učiteľka Margita Černochovej, za čo jej patrí srdečné poďakovanie. Nejedno oko sa zalesklo slzičkami šťastia či dojatia. Príjemnú atmosféru doplnil i Jožko Saksun hrou na varhanoch. Obdivom, Tereške i Jožkovi, patrí taktiež srdečné poďakovanie za toto milé spustenie stretnutia. Na záver tejto „medzizástavky“ na mestskom úrade bol pripravený spoločný prípitok s pánom primátorom a aj jemu za toto prekvapenie touto cestou ďakujeme.

Všetci bývalí spolužiaci sa presunuli do reštaurácie Jednička, kde už mali pripravené priestory pre ďalšiu zábavu. Opäť začali krátkym príhovorom, pričom nezabudli ani na spolužiakov, ktorí už nie sú medzi nimi. Od posledného stretnutia pred piatimi rokmi ich odišlo sedem, no celkom ich chýba už 18. Ich pamiatku si utlilí minútou ticha.

O veselú zábavu sa už tradične, ako aj po minulé stretnutia, postaralo Duo Yamaha. (pokračovanie na str. 14)

Keď ožijú spomienky na školské časy

(dokončenie zo str. 13)

Tanec a veselá zábava nemali konca, o čom svedčí i to, že sa rozchádzali až nadržanom. A možno si nestačili ani povedať všetko, čo chceli... Nevadí, lebo už teraz sa tešia na ďalšie stretnutie o 5 rokov, alebo už o 2?

Pani Šmidová, ktorá bola medzi organizátormi, nakoniec preležala stretnutie v nemocnici. Škoda, ale podstatné je, že už je v poriadku a všetci jej prajú, aby ju zdravíčko v budúcnosti viacej poslúchalo. Vďaka záznamu na DVD si tak môže stretnutie aspoň čiastočne prežiť aj ona.

Čo dodať na záver? Všetkým organizátorom školských stretnutí želáme veľa chuti a síl do ich prípravy, lebo len ten, kto takéto aktivity pripravuje vie, aká je to vlastne práca.

(v spolupráci s pani Matejovičovou a Šmidovou
napísala Mgr. Ľudka Machová)

Spomienky na naše stretnutie!

„Pravá láska je tá, v ktorej máme väčšiu radosť z druhého než zo seba.“

To bolo motto na pozvánkach, ktoré sme rozposlali našim bývalým spolupracovníkom a hostom na blížiaci sa jubilejný desiaty STRETNUTIE nás dôchodcov Keramických závodov Košice, závod Šajdíkovce Humence a prevádzka Šaštínskeho Stráže.

A tak prišiel ten pekný slnečný deň – 16. jún 2011, keď sme sa po skupinách zišli pred Bazilikou Sedembolestnej Panny Márie, aby sme sa zase po roku zúčastnili ďakovnej svätej omše, ktorú slúžil správca fary don Jozef Zachar. Ďakovali sme za všetky udelené milosti v uplynulom roku a prosili o Božie požehnanie do toho ďalšieho.

Posedenie sa konalo v príjemnom prostredí pizzérie Tropic v šaštínskej Gazárke, ktorá nám je dobre známa, lebo s našou prevádzkou sme začínali práve tam. Posedenie opäť otvorila svojím pútavým príhovorom naša spolupracovníčka pani Milka Sušilová a oficiálne privítala milých hostí a všetkých našich dôchodcov. Teší nás, že sme mohli medzi nami privítať opäť vedenie terajšieho závodu Kerkosand Šajdíkovce Humence a jeho zástupcov odborov, a to pána Jozefa Masaryka, pani Danku Ságnerovú a pána Štefana Šajdíka.

Robia nám veľkú radosť, že prichádzajú medzi nás s veľkou ochotou a štedrosťou finančných prostriedkov, bez ktorých by sa naše stretnutie azda ani neuskutočnilo. Patrí im i touto cestou naše veľké poďakovanie. Osobitná vďaka za sľúbené sladké potešenie v podobe veľkej, peknej a chutnej torty!

Naše pozvanie prijal a zúčastnil sa na ňom aj zástupca Štátnych lesov pán Ing. Alojz Kollár, dúfame, že sa medzi nami cítil dobre. Niektorí ďalší hostia sa ospravedlnili, azda nabudúce im to vyjde.

Keďže sme zažili vzácne chvíle počas stretnutia, ak Pán Boh nám zdravie dá, zídeme sa opäť.

Chceme týmto zo srdca poďakovať aj vedúcemu pizzérie pánovi Igorovi Skokánkovi za útulné, príjemné prostredie a tiež celému personálu, ktorý sa snažil, aby sme boli spokojní. Vďaka a k a !

Pred sebou máme teda ďalší rok snaženia sa, aby sme svoje dôchodcovské dni prežívali pokojne, v radosť a láske.

Ešte raz všetkým a za všetko ďakujeme a tešíme sa na ďalšie stretnutia !

Marta Tumová

Mesiac úcty k starším

oslávili členovia Jednoty dôchodcov v našom meste naozaj dôstojne a veselo. V nedeľné popoludnie 9. októbra 2011 sa zišli do kultúrneho domu, aby sa v spoločnosti svojich rovesníkov potešili a strávili peknú nedeľu. Náladu nepokazilo ani rozpršané počasie.

Oslavu viedol pán Bakič, predseda, ktorý privítal hostí pána Ing. Prstecka, primátora mesta, p. Katarínu Nevedalovú, europoslankyňu, p. Boženku Hradskú, predsedníčku okresnej organizácie. Po oficiálnych príhovoroch pozdravili prítomných členovia speváckej skupiny so sprievodom p. Juraja Poláka (harmonika) a p. Vladimíra Hladíka (saxofón).

Po ich vystúpení boli odmenení osemdesiatnici p. Vladimír Hladík, p. Štefan Zimka, p. Rudka Veselá a p. Alžbeta Machová.

Všetci vyzerali šťastní, že sa tohto požehnaného veku dožili a oslávili ho v takej spoločnosti. Bohužiaľ pri príprave tohto čísla sme sa dozvedeli, že nás opustila pani Alžbeta Machová, čo nám všetkým bolo veľmi ľúto. Žiaľ, život je už taký.

Potom nastal zlatý bod programu. Na javisko vystúpil folklórny súbor z Kuklova Zlatí Kuklovjania. Pripravili si úplne nový program, ktorý vyvolal nielen úsmev na tvárach, ale vyvolal neutíchajúce salvy smiechu.

Prepáčte mi, vážení čitatelia Hlásnika, v duchu som sa vrátila o 43 rokov naspäť, keď som ako mladé dievča hrávala v Strážach ochotníckeho divadla. Podobne ako v kuklovských scénkach i v hre Faraóni, ktorú sme hrali, si ženy vymenili úlohy s mužmi a robili všetko opačne. Ženy pili, schôdzovali a muži opatrovali deti, prali, varili a to všetko završila scénka, keď si na javisko priniesli živú sliepku a Jožko Trávníček so Štefanom Komorníkom „opačovali“ sliepku, či bude skoro niesť. Možno si na to starší Strážania spomeniete!

Nuž i Kuklovjania mali v tých scénkach všetko, už im len tá živá sliepka chýbala.

Ďakujeme Vám! Vytvorili ste dobrú náladu!

Cez týždeň členovia speváckeho súboru navštívili i domov dôchodcov, kde tí, čo vedeli, spievali a to, čo malo nohy, tancovalo.

Posedeli, pospievali, pobesedovali, a len neradi sa domov poberali.

Elena Ovečková

Upozornenie pre majiteľov mobilných telefónov

V prípade straty alebo odcudzenia mobilného telefónu môže podľa výrobného čísla vášho aparátu nájsť polícia nového užívateľa, prípadne vám ho i vrátiť. Ak zavoláte vášmu mobilnému operátorovi a nahlásite mu výrobné číslo chýbajúceho prístroja, tento ho zablokuje a ďalej bude pre dlhoprstých nepoužiteľný. Musíte poznať výrobné číslo vášho aparátu, tzv. IMEI, ktoré je 15-miestne a nájdete ho na záručnom liste, alebo pod batériou priamo v aparáte. Toto číslo si treba pre prípad straty alebo odcudzenia poznačiť. Zistíte ho aj tak, že si v mobile navolíte: hviezdičku, mriežku, 06 a ešte raz mriežku (bez medzier a čiarok). Na displeji sa zobrazí spomínané 15-miestne výrobné číslo prístroja.

Ak sa to naučíme robiť všetci, nebudú mať zloději možnosť na vašom aparáte zbohatnúť a ani vy nemusíte uhrádzať faktúru za niekoho iného. Aparát sa tak stane nepoužiteľný a aj nepredajný.

Mgr. Ľudka Machová

Uplynulý polrok sa niesol v znamení výstav

Málokedy sa v našom meste podarí pripraviť také pekné akcie, ako tomu bolo minulý polrok.

Okrem výstavy obrazov Gerdy Fodorovej, ktorá mala mimoriadne vysokú úroveň - výber miestností, samotné obrazy, nádherná inštalácia, dotvorená starožitnosťami, ktoré umocňovali diela mladej umelkyne. Tu sa spájalo staré s novým, nič sa navzájom nerušilo a treba vyzdvihnúť spoluprácu mladučky Gerdy a jej tety Anny Packovej. Kto si túto výstavu nechal ujsť a neprezrel si ju, prišiel o pekný zážitok.

Ďalším umeleckým zážitkom bol 3. ročník výstavy Svet, ako ho vidíme my - výstava prác ľudí s telesným a ťažkým telesným postihnutím. Výstava sa konala pod záštitou primátora mesta Senica RNDr. L. Parížka. Do tejto výstavy zapožičala svoje obrazy i pani Edita Vetešková, ktorá prebrala z rúk predsedníčky p. Vrabelovej diplom za cenu poroty.

Pozor na električky!

Od 1. novembra 2011 si budú musieť dať chodci v Bratislave pozor na električky na priechodoch pre chodcov. V tento deň vstupuje do platnosti novela zákona o cestnej premávke, ktorá ruší povinnosť vodiča električky dať na priechode prednosť chodcom a naopak zavádza pre chodcov povinnosť umožniť električke plynulý prejazd. Zákon o cestnej premávke sa tým prispôsobuje českým, rakúskym či nemeckým predpisom. Jedným z dôvodov pre tento krok je bezpečnosť premávky. Električka má oproti autám oveľa dlhšiu brzdnú dráhu a nie je schopná zastaviť „na mieste“, čo si chodci často neuvedomujú a vchádzajú na priechod náhle a tesne pred vozidlom. Riskujú tým dopravnú nehodu s vážnymi následkami. Druhým dôvodom je potreba zatriktívnenia verejnej dopravy tým, že sa odstránia brzdenia pred priechodmi a zvýši sa tým cestovná rýchlosť. Električka vezúca desiatky či stovky ľudí si zaslúži, aby nemusela zastavovať pred priechodom kvôli jednému či niekoľkým chodcom.

Návrh na zmenu zákona v prospech bezpečnosti a zrýchlenia dopravy, ktorý pripravila občianska iniciatíva Lepšia doprava, sa podarilo presadiť s podporou Dopravného podniku Bratislava, Dopravného podniku mesta Košice a občianskeho združenia mhd.sk.

Ing. Martin Fundárek,
OI Lepšia doprava

Vernisáže tejto výstavy, ktorá sa konala v dennom centre pre seniorov sme sa zúčastnili i my členovia našej organizácie SZŤP - p. Lujza Kuníková, Edita Vetešková, manželka Raffasederovci a ja. I z tejto výstavy sme odchádzali s hlbokými dojmami.

Nuž a posledná výstava bola taktiež obdivuhodná. V priestoroch múzea v Bazilike Panny Márie Sedembolestnej vystavoval svoje diela - makety - pán Jozef Barták z Moravského Sv. Jána. Úžasné !!! Bez toho, aby ste museli cestovať, mohli ste vidieť 40 chrámov a kostolov z celého sveta! Pochváľme šikovné ruky tohto človeka, ktorý z obyčajného papiera vytvoril makety najnádhernejších chrámov, bazilik ako sú napr. Chrám sv. Víta v Prahe, areál bazilik v Lurdoch, Kostol sv. Alžbety (Modrý kostolík) v Bratislave, drevené kostolíky v Bardejove, Chrám sv. Štefana Budapešť, Chrám Vasilija Blaženého v Moskve a ďalšie. Pri tejto výstave som si zaspomínala na zosnulého dôstojného pána Zoltána Schmidta, pretože by vystavené diela vedel umelecky osadiť, lepšie inštalovať. Alebo by tu možno boli potrebné šikovné ruky a um Anny Packovej? Ale i napriek tomu stálo za to pokochať sa a aspoň v duchu sa ocitnúť pred chrámami, pri ktorých sa fyzicky nikdy neocitneme.

Elena Ovečková

ZO zdravotne postihnutých Šaštín-Stráže informuje o uskutočnených a pripravovaných akciách v našom meste

Ako sme informovali v minulom čísle Hlásnika, dňa 20. 3. 2011 bola výročná schôdza.

Ďalšou akciou v tomto roku bolo posedenie našich členov ku Dňu matiek dňa 15. mája 2011 v KD Šaštín. Posedenie spestrili vystúpením speváci Jednoty dôchodcov a deti zo základnej špeciálnej školy.

Dňa 25. júna 2011 sme uskutočnili Branno-športové hry, na ktorých sa zúčastnilo veľa našich členov a občanov nášho mesta. Do súťaže sa zapojilo 26 členov a odmeny získali 13 z nich. Ceny odovzdal pán primátor R. Prstek. Všetkým prítomným sa podujatie veľmi páčilo.

Naši členovia sa tiež zúčastnili súťaže, ktorú organizoval mestský úrad pod názvom Gazárka-guláš, kde získali pekné štvrté miesto.

9. apríla sme organizovali zájazd do Levoče na Mariánsku horu a na Spišský hrad. Mali sme veľmi pekné počasie, spokojnosť účastníkov bola veľká. Všetci sa tešili na ďalší zájazd, ktorý sme uskutočnili 24. septembra 2011 na Červený Kameň a do Gabčíkova.

Ďalším plánovaným podujatím bude 8. decembra 2011 benefičný koncert, na ktorý všetkých občanov srdečne pozývame.

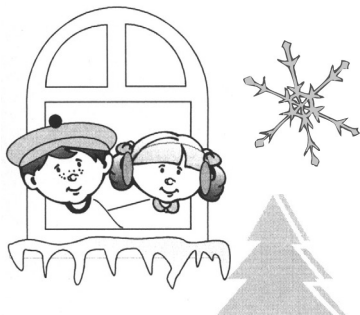
Nuž aby sme sa veselo rozlúčili s týmto rokom, plánujeme 31. decembra 2011 silvestrovské posedenie, kde sa pri hudbe a dobrom slove spoločne zabavíme.

Pretože sa blížia vianočné sviatky, chceme Vám za našich členov zaželať, aby boli štedré, láskyplné, aby boli najkrajším časom roka. Týmto sviatkami sa pomaly blížime aj k oslavám Nového roka. Chceme Vám všetkým popriať veľa šťastia, zdravia, lásky a veľa Božích milostí. Nech je Nový rok 2012 rokom splnených snov, šťastia a spokojnosti.

za ZO SZŤP Štefka Macháčková

Pre deti

Na rozlúčku

*V našej škôlke počuť zas,
že nadišiel taký čas,
čo nám dáva do rúčky,
milý kvietok rozlúčky.
Zbohom, pani učiteľky,
vyrástli sme, už sme veľkí!
Zbohom, všetky naše hračky,
odletíme ako vtáčky,
lebo už nás veľká škola
od septembra k sebe volá!*

V našom meste sa už stalo krásnou tradíciou, že záver školského roka sa v materských školách poriadne oslávi. Nie je to len rozlúčka predškolákov s krásnym bezstarostným škôlkarským časom, ale aj súťaž a zábava celých rodín. Po minulé roky sa táto akcia robila v časti mesta Šaštín a tento rok sa 24. júna po prvý raz presunula aj do Stráží.

Najprv sme sa rozlúčili v triede s predškolákmi a pani učiteľkami za prítomnosti rodinných príslušníkov. Deti dostali osvedčenia, malý darček a aj sladkú tortu, ktorú pripravila pani učiteľka Machová. Takto posilnení sa potom s radosťou a elánom vrhli do súťažných disciplín na školskom dvore. Počasie nás síce chvíľu naťahovalo, no nakoniec bolo krásne slnečno a akcia sa mohla rozbehnúť. Disciplíny boli pripravené nielen pre detúrence, ale aj ich rodičov. Mnohí si takto zašantili po poriadne dlhej dobe, možno to bolo ešte na základnej škole. Po súťažiach na všetkých čakala opekačka a množstvo všakovských dobrôt, ktoré pripra-

vili maminky a babinky. A ochutnávať veru bolo z čoho!

Za toto krásne podujatie patrí veľikánske ďakujem predovšetkým pani učiteľkám z materských škôl. Školský rok sa dá ukončiť aj bez takýchto aktivít, ale verte, že takto je to oveľa krajšie, milšie a najmä sa na to tak skoro ani nezabudne. V mene všetkých rodičov, ktorých deti materskú školu v tomto školskom roku opustili, úprimne ďakujem pani učiteľkám za všetko, čo pre tieto deti počas celého pobytu v MŠ urobili. Naučili ich veľa vecí, ktoré sú také samozrejmé, že si ich už ani neuvedomujeme. Pripravili nám ich do prvéckych lavíc, aby tu ďalej dopĺňali svoje vedomosti. Učiteľ sa vraj dočká vďaka až vtedy, ak sa deti dožijú doby, do ktorej ich učители pripravovali.

Všetkým pani učiteľkám prajem, aby ich tieto detičky stretali v budúcnosti s radosťou a raz im ešte to ďakujem zopakovali.

Veľa šťastia, prváčence!

Mgr. Ľudka Machová

Súťažná disciplína – hod loptičkami na cieľ.

Súťažná disciplína – beh s preliezaním cez prekážky (s deťmi museli bežať aj rodičia!).

Súťažná disciplína – rodičia si museli nájsť so zaviazanými očami svojho drobčeka.

Súťažná disciplína – preteky dvojíc na fúrikoch.

Čo nás čaká v školskom roku 2011/2012

CRN CRN ... a zasa zvoní. Kde? V našej základnej škole Šaštín-Stráže, v ktorej sme 5. septembra 2011 opäť privítali začiatok školského roka 2011/2012.

Vždy na začiatku roka zvykneme bilancovať, čo zaujímavé sme urobili pre deti 1. stupňa v minulom školskom roku. Keby sme mali vymenovať všetky aktivity, určite by čitateľ Hlásnika čítal veľmi dlho.

Aby sme to trošku skrátili, rozhodli sme sa napísať pár slov o tom, čo plánujeme pre našich žiakov 1. - 4. ročníkov urobiť v tomto školskom roku. A verte mi, nie je toho málo. Z tých najzaujímavejších akcií spomeniem:

- už tradičnú pasovačku prvkov na Červenom Kameni
- Deň zdravej výživy
- Deň jablák – príprava a ochutnávka jablkových šalátov
- oslavy Vianoc
- stavanie snehuliakov
- Mikulášska jazda parnou lokomotívou
- oslavy Veľkej noci, topenie Moreny
- chodenie s „letečkom“
- Deň Zeme
- spomienky na minulosť – posedenie so starými rodičmi
- beseda s členom dopravnej polície
- rozprávkové doobedie s tetou Elenou
- pexesiáda
- oslavy MDD
- školská akadémia

Okrem týchto podujatí sa deti oboznámia s krásami našej krajiny na školských výletoch a exkurziách. Počas celého

roka sa budú žiaci zapájať do matematických, výtvarných, literárnych a športových súťaží. Žiaci 4. ročníkov sa zapoja do olympiády zo slovenského jazyka a spolu s tretiakmi do matematickej súťaže Klokán a Pytagoriáda. Deti na I. stupni ZŠ sú zapojené do projektov Modrá škola a Supertrieda.

I v tomto roku budú tráviť svoje voľné chvíle vo viacerých krúžkoch: turistickom, anglickom jazyku, florbalovom, počítačovom, bábkarskom, ekologickom, prírodovednom.

Na vyučovacích hodinách budeme naďalej využívať prvky daltonského vyučovania. Budeme spolupracovať s materskou školou, s rodičmi, pre ktorých tak ako v minulom školskom roku zorganizujeme otvorené hodiny, aby videli ako sa ich ratoľstiam darí priamo vo výchovno-vyučovacom procese.

V skratke sme sa vám, milí čitatelia, snažili predstaviť, čo všetko nás na 1. stupni našej základnej školy čaká v tomto školskom roku. Veríme, že všetko to, čo sme si naplánovali, vďaka šikovným učiteľom a vedeniu školy hravo zvládneme.

Mgr. Iveta Ryčovská

ZŠ Šaštín-Stráže vstupuje do nového školského roku

Základná škola Šaštín-Stráže vstupuje do nového školského roku. Pedagogickí a nepedagogickí zamestnanci tejto vzdelávacej inštitúcie sa pod vedením jej riaditeľa Ing. Lubomíra Galuša pokúsia nadviazať na viacero pozitív, ktoré majú svoj zrod v ostatnom období. Nemáme na myslí len zrekonštruované priestory školskej budovy. Narážame na to nehmateľné, na odbornú úroveň učiteľov, na ich stálu snahu po zdokonalení sa v prospech detí. Aj s tým zámerom kolektív ZŠ oživil príchod nových vyučujúcich. Sú nimi Mgr. Hana Dobiašová, Mgr. Zuzana Szuhajová, Mgr. Anna Šlachťová, Ing. Ľudovít Suchý a PhDr. Peter Mráz, PhD. Zastupujúcou učiteľkou sa na obdobie pol roka stala Mgr. Lucia Lajdová.

Ako každý rok, aj v tomto školskom roku sa chceme priblížiť sa rodinám detí. Jedným z nástrojov je moderný komunikačný prostriedok, internet. Bez neho si bežný deň nevedia predstaviť nielen žiaci, ale ani pedagógovia. Jednu z jeho výhod, možnosť informovať rodičov a žiakov, už dlhší čas využíva aj naša ZŠ. Jej webová stránka <http://zssastin.info/> je neustále aktualizovaná, prináša oznamy vedenia školy, učiteľia do nej vkladajú texty učebných pomôcok, hodnotenia žiackych aktivít, fotodokumentáciu úspechov. Rovnako dôležitou je aj tá časť stránky, ktorá odkazuje na internetovú žiacku knižku. Prostredníctvom nej sa môžu všetci rodičia informovať o výsledkoch svojich detí.

Naša škola kráča v ústrety potrebám súčasnej spoločnosti. Dôkazom je aj jej medzinárodná akceptácia. Nadviazali sme spoluprácu s gymnáziom v meste Svaljava, nachádzajúcom sa blízko ukrajinského mesta Užhorod. V rámci rozvoja jazykových kompetencií žiakov v ruskom jazyku participujeme na realizácii celoeurópskeho vzdelávacieho projektu eTwinning. Tento program predstavuje efektívny spôsob využívania informačných a komunikačných technológií pri vytváraní partnerstiev medzi školami Európy. Našou partnerskou školou je Rokiškio r. Pandelio gimnazija z Litvy. Garantom spolupráce je Mgr. Anna Baďurová. Popri orientácii na východ Európy, prirodzene, nezanedbávame ani smerovanie na vyspelé západoeurópske krajiny. Na hodinách anglického jazyka pokračujeme vo výmene listov so žiakmi zo škótskeho mesta Glasgow.

(pokračovanie na str. 18)

ZŠ Šaštín-Stráže vstupuje do nového školského roku

(dokončenie zo str. 17)

Obísť sa nedá ani projekt Comenius, ktorým budujeme medzinárodne prístupný prameň poznatkov o histórii, tradíciách a prírodnom bohatstve Slovenska. Naše partnerské školy sú v Turecku, v Grécku, v Bulharsku, v Českej republike a vo Veľkej Británii. Garantom tohto projektu je Mgr. Božena Balgová.

ZŠ Šaštín-Stráže nezahála ani v národnej prezentácii. Svedectvom o tom sú napr. projekty Detský čin roka, Supertrieda, Zober loptu – nie drogy, Vyčistíme si Slovensko, Modrá škola, Stromy poznania, Zelená škola, Infovek a iné. Za všetky spomeňme projekt Supertrieda, ktorý vyhlásilo Ministerstvo školstva SR. V šk. roku 2010/2011 sa doň zapojili žiaci 1. A triedy pod vedením Mgr. Ivety Ryčovskej. Odborná porota deti odmenila cenou za najlepší tanec. Naši najmenší by nám svojou aktivitou mohli byť príkladom nielen v tejto činnosti, ale aj v snahe odstrániť neporiadok z verejných priestranstiev. V rámci projektu Vyčistíme si Slovensko sa 74 žiakov zapojilo do celoslovenského zbierania odpadu v rekreačnej oblasti Gazárka. Podobnú aktivitu zaznamenali žiaci našej školy aj v rámci Dňa Zeme. Vyčistili nielen areál školy, ale aj tie časti mesta, ktoré najviac trpia našou nedisciplinovanosťou. Naši žiaci svojou prácou v prospech občanov Šaštína-Stráží nesklamali dôveru, s ktorou sa na nich obrátil pán primátor, a ukázali každému, že aj na prvý pohľad drobný príspevok k spoločnému úsiliu o zveladenie prostredia, v ktorom žijeme, má svoj zmysel a je hodný nasledovania.

Starostlivosť o životné prostredie je tou oblasťou vzdelávania, ktorá sa musí stať prirodzenou súčasťou špecifickej formy edukácie – vzdelávania dospelých deťmi. Dozista aj s týmto zámerom žiaci 7. a 8. ročníka v školskom roku 2010/2011 navštívili Vodohospodárske múzeum v Bratislave, pozreli si ostrov Sihoť, ktorý naše hlavné mesto zásobuje pitnou vodou, a zúčastnili exkurzie do čistiarne odpadových vôd v Petržalke. Mgr. Anna Baďurová, ktorá túto aktivitu pripravila, plánuje aj v tomto školskom roku oboznámiť deti s nutnosťou ochrany prostredia okolo nás. Projekt Modrá škola, pod záštitou ktorého sa vyššie uvedené aktivity uskutočňujú, je spolu s projektom Zelená škola, zameraným na praktickú realizáciu environmentálnych aktivít (separovanie odpadu, úspory energie, znižovanie množstva emisií), jednou z kľúčových aktivít školy. Každoročne organizovaný zber papiera spolu s obsahom zberných nádob na separovaný odpad ukazujú, že investície do týchto aktivít sa vyplácajú.

Dalšou aktivitou školy je krúžková činnosť. ZŠ Šaštín-Stráže ponúka deťom možnosť zmysluplného využitia ich voľného času. Vďaka viacerým druhom krúžkov sa mnohé deti zažili úspech. Školský časopis Spolužiak, prístupný aj na stránke školy, rok čo rok informuje o radoch z dosiahnutých výsledkov. Futbalisti pod vedením Mgr. Milana Čobrdu sú známymi po celom Záhorí, ním vedené dievčatá sa v minulom školskom roku dostali až do finále celoslovenskej súťaže. Strelecký krúžok vedený Ing. Radovanom Prstekom sa môže popýšiť poprednými umiestneniami v streleckých súťažiach nadregionálneho významu. Mgr. Dagmar Poláčková a Mgr. Ľudmila Menšíková dosiahli s dievčatami zaujímavými sa o techniku prvej pomoci viaceré úspechy. Spomedzi ostatných uvedme aspoň súťaž, ktorá prebehla 6.10.2011 v rekreačnej oblasti Gazárka. Naši

žiaci sa v nej umiestnili na 2. mieste a postupujú do okresného kola v Senici.

Vo výpočte úspechov našich žiakov by sme mohli pokračovať dlhé minúty. Neradi by sme ale opomenuli ani ich samovzdelávanie. Jeho súčasťou je aj žiacky parlament. Mgr. Klaudia Kubinová v ňom nabáda deti k aktívnej príprave na reálny život. Deti kandidovaním do funkcií v žiacom parlamente, skúsenosťou s voľbami, s pravidlami demokracie, získavajú neoceniteľné skúsenosti s praktickou správou vecí verejných. Schopnosť povedať vlastný názor, aj vypočítať si názor druhého, schopnosť argumentovať vo svoj prospech je tým, čo bude každé z detí raz isto potrebovať.

Pravda, nielen prácou je človek živý. Aj preto sa každá zo vzdelávacích aktivít na našej škole deje nenásilne. Je zaobalená do Komenského sentencie „Škola hrou“. Výlet do Budapešti či literárna exkurzia po Bratislave sú toho dôkazom.

Na záver už len vyslovme presvedčenie, že vôľa pedagógov naučiť deti novým poznatkom aj v tomto školskom roku nájde úrodnú pôdu v myšliach tých, ktorým je adresovaná.

PhDr. Peter Mráz, PhD.

Keď sa povie pán učiteľ ...

Učiteľ, ktorý celý svoj život venuje žiakom a športu - pán Milan Čobrd.

Kedy ste nastúpili ako učiteľ do Šaštína?

Do Šaštína som nastúpil po základnej vojenskej službe v Brne 1.9.1971, čiže pred štyridsiatimi rokmi.

Je o Vás známe, že ste bol dobrý futbalista, za ktorý klub ste hrali?

Pochádzam z Hlbokého, tam som hral od žiakov až po dospelých, na základnej vojenskej službe v Brne som hral krajskú súťaž a tu okres a kraj. Hrával som záložníka, ale tu útočníka. Trénoval nás pán Ladislav Gavroň. Boli sme vynikajúca partia – spomeniem aspoň niektorých – J. Bakan, F. Vach, J. Weiss, J. Šišolák, V. Stacha, V. Blažek, Š. Ovečka, M. Packa, P. Vrtalík, A. Suchý, dúfam, že som na nikoho nezabudol (ak áno, nech mi to prepáčíte).

V športe ste so žiakmi získali veľa ocenení, pamätáte sa na tie prvé a na ktoré najradšej spomínate?

Pohárov je veľmi veľa, každý pre mňa niečo znamená, je to určitá etapa života, veľa trénovania, úsilia, radosti. V 70. rokoch sa staršie dievčatá prebojovali na majstrovstvá Slovenska v braneckom preteku. Do Studienky sme chodievali na súťaž Beh o pohár riaditeľa školy, ktorý sme veľmi veľakrát vyhrali. Veľa výhier sme mali v malom futbale (5 hráčov), boli sme majstrami okresu a na majstrovstvách Slovenska ZŠ v 90. rokoch sme získali 3. miesto. Vo veľkom futbale sme na uvedených majstrovstvách získali 2. miesto. Veľa výhier máme v hádzanej, v basketbale dievčat sme boli majstri okresu, v ľahkej atletike majstri kraja v behu a vo vrhu guľou, majstri okresu v behu na 100 m. Zúčastňovali sme sa halových turnajov vo futbale v Bratislave. Veľakrát sme tam vyhrali a bola to treba povedať „rarita“. Najväčšie ocenenie sme získali v súťaži Hľadáme nového Jozefa Plachého v Dubnici nad Váhom v r. 2010 a 2011. Tu sa prebojovali V. Formánek a P. Konečný na majstrovstvá Slovenska. Veľmi rád spomínam keď sme vyhrali majstra okresu v malom futbale s M. Gavroňom a spol. – A. Krchnávy, P. Holenka, R. Bilka. Keď odpísal rozhodca koniec zápasu, chalani sa vrhli na kopu na seba uprostred ihriska a tá radosť nemala konca kraja. Takú som už nikdy potom u iných nezažil.

/pokračovanie na str. 19/

Ked' sa povie pán učiteľ ...

(dokončenie zo str. 18)

Musím spomenúť, že sme vychovali veľké množstvo dobrých futbalistov ako J. Kováč 1. liga dorast, V. Búzay 1. liga, J. Labaš 1 liga dorast Senica, M. Gavroň dorast Slovan Bratislava, B. Čobrda kapitán reprezentácie od 12. do 18. rokov, P. Vach dorast v reprezentácii, F. Kučera dorast 1. liga Ružomberok, 1 liga Senica, I. Rácik 1.liga dorast Senica, Rehák 1. liga v Spartak Trnava, B. Daniel 1. liga dorast Senica, M. Stanický A mužstvo Senica a veľa ďalších...

Môžete už určite porovnávať, aký bol a aký je vzťah detí k športu?

V minulosti bol vzťah intenzívnejší ako teraz, pretože nebolo toľko krúžkov, rôznych záujmových aktivít, počítače a pod. Ale napriek tomu stále dosahujeme pomerne dobré výsledky a ako škola sme hodnotený na úrovni ZŠ v Senici. **Najnovšie máte dobré úspechy s dievčenským futbalom, ako to vzniklo?**

Dievčenský futbal vznikol asi pred piatimi rokmi, ale malý (5 hráčok). Pred dvoma rokmi sa začal hrať v rámci okresu aj veľký futbal. Minulý rok sme postúpili až na majstrovstvá Slovenska, hrali sme v Pezinku a Modre a obsadili sme 5. miesto. Tento rok sme sa s dievčatami stali majstrami okresu a postúpili sme na majstrovstvá Trnavského kraja. Záujem trénovať je zo strany dievčat oveľa väčší ako u chlapcov, až by sa dalo povedať, že sú „fanaticky do futbalu“ v dobrom slova zmysle.

Čo je pre Vás časom oddychu?

Rád oddychujem v záhradke. Rekreačne športujem – lyžovanie, beh, korčuľovanie, hokej, plávanie, turistika, bicyklovanie a odporúčam prechádzky, tzv. 10 000 krokov. Okrem toho rád počúvam hudbu. Perličkou je, že pán učiteľ bol jediný raz na maródke za celú svoju kariéru, to teda klobok dole.

Na čo najradšej zo svojej učiteľskej kariéry spomínate?

Tento bod by sa dal zhrnúť asi týmto zážitkom. Na stanici v Kútoch ma pred časom pristavil jeden mladý muž a hovorí mi: „Pán učiteľ, pamätáte si ma, som zo Stráží a učili ste ma. Ale ste nám dávali zabráť vo futbale. Veľmi rád spomínam na tie časy, víťazstvá a zážitky.“

Takže som rád, keď iní spomínajú, alebo keď na „stretávkach“ spomíname spolu.

Čím dlhšie sme sa spolu zhovárali, tým viacej spomienok sa vynáralo v pamäti. Určite by toho bolo na jednu zaujímavú športovú knihu.

Dakujem za rozhovor a prajem ešte veľa radosti a víťazstiev so žiakmi ale aj veľa radosti s vašimi najbližšími.

Silvia Suchá

Čím sa žije v „špeciálke“?

Práca s mentálne postihnutými deťmi v špeciálnej základnej škole je mimoriadne náročná, o čom vie každý, kto si takúto prácu vyskúšal na vlastnej koži. Okrem toho povinného učenia, čo nám predpisujú učebné osnovy, sa snažíme s deťmi robiť aj mnoho vecí navyše a bez nároku na odmenu. Vlastne dostávame aj odmenu, síce len tú morálnu, ale o to viac si ju vážime. Tu je zopár akcií, ktoré stoja za zmienku a povšimnutie:

28. apríla sa uskutočnil 2. ročník regionálnej súťaže detí zo špeciálnych škôl. Už v tom minulom sme si zásluhou Nikolky Danielovej „vyrecitovali“ krásne druhé miesto.

V tomto ročníku sa jej opäť podarilo získať 2. miesto. Nebolo to však za recitáciu (zúčastnila sa aj tej), ale za sólový spev. Za krásne zaspievanú pieseň Povjedge mje, mamko za sprievodu akordeóna si vyspievala zaslúžený striebornú priechku. Ďalším trom žiakom sa podarilo v tejto súťaži zabodovať v recitačnej časti: v B kategórii získal suverénne víťazstvo Radko Grajza (úryvok z Danky a Janky) a druhé miesto získala Valika Nováková (Môj macík). V A kategórii si cenu za druhé miesto odniesol Stanko Barkóci. Spomedzi súťažiacich zo šiestich špeciálnych škôl sme získali až 4 umiestnenia. Aj toto je dôkazom veľkej trpezlivosti pedagógov a cieľavedomosti niektorých žiakov. Pevne dúfame, že z ďalšieho ročníka tejto súťaže prinesieme ešte viac diplomov a odmien.

Nikolka Danielová pri speve súťažnej piesne.

Veľmi významnou a neopomenuteľnou je aj spolupráca ŠZŠ a miestneho CVČ Beťarik. 3 roky fungoval pre deti (nielen zo špeciálky) krúžok Tvorivé dielne. Niektoré výrobky môžete nájsť v nových priestoroch CVČ. Dúfame, že sa nám v blízkej dobe podarí tento krúžok opäť otvoriť a obnoviť. Pracovníčky CVČ pripravujú pre žiakov ŠZŠ množstvo akcií počas celého školského roka. 5. októbra to boli napríklad Jesenné športové súťaživé hry na lúke vedľa CVČ.

13. októbra sa staršie dievčatá zo školy zúčastnili besedy so ženskou sestrou. Sme veľmi vďační pani Gitke Ševčíkovej, že si popri svojich pracovných aktivitách našla čas pre naše dievčatá a trpezlivo im všetko potrebné povysvetľovala. Išlo už o druhú besedu s týmto zameraním a dúfame, že nie poslednú.

18. októbra navštívil našu školu športovec z nášho mesta Radko Malenovský spolu so svojim otcom. Deťom porozprával svoj životný príbeh a podelil sa o zážitky zo športovej kariéry paralympionika – strelca zo vzduchovej pušky. Detúrence si mohli prezrieť a aj vziať do rúk medaily, poháre a dokonca aj jeho súťažné zbrane. Beseda v detoch zanechala hlboké dojmy a dúfame, že o rok nám príde Radko ukázať medailu z paralympijských hier z Londýna. Veľmi mu to prajeme a budeme mu všetci držať palce. V škole zostalo po jeho návšteve množstvo pozitívnej energie a mali by sme sa s ním stretávať častejšie.

Toto je len zopár akcií, ktoré pre deti v našej škole pripravujeme. Na prvom mieste je u nás samozrejme výuka, ale radi spestríme deťom vyučovací proces aj inými aktivitami. Veď sa aj hovorí, že lepšie je raz vidieť ako dvakrát počuť. U našich detí to platí určite tiež.

O zážitky a zopár akcií sa podelila učiteľka ŠZŠ Mgr. Ľudmila Machová

Naše gymnázium má 20 rokov

V sobotu 15. októbra 2011 sme oslavovali 20. výročie založenia Gymnázia Jána Bosca. Áno, je to už 20 rokov odvtedy, čo v roku 1991 založili saleziáni v našom meste gymnázium a do lavíc zasadlo prvých 27 chlapcov z celého Slovenska. Od tých čias, čo na Záhorí vznikla prvá cirkevná škola, sa veľa zmenilo. Zmaturovalo tu 466 mladých ľudí, z ktorých sú tí najstarší už dávno po tridsiatke, majú vlastné rodiny, no na GJB nezabúdajú.

Práve 15. októbra našli mnohí z nich opäť cestu do Šaštína-Stráží na svoje gymnázium. Prišlo ich tu viac ako sto a boli milo prekvapení. Konštatovali, že škola sa dosť zmenila – nielen svojou výzdobou, usporiadaním tried, ale i atmosférou, zložením učiteľov i vychovávateľov, ale najmä tým, že sem už tretí rok chodia dievčatá a ich počet sa neustále zvyšuje. Ako však zdôraznili, to najdôležitejšie zostalo – rodinná atmosféra a dobré vzťahy, ktoré sú pre našu školu také typické.

A my, ktorí to súčasné Gymnázium Jána Bosca tvoríme, dodávame ešte jedno – chceme, aby tu zostala aj prvotná myšlienka – vychovať z mladých ľudí dobrých kresťanov a statočných občanov.

Na našu oslavu prišli i vzácní hostia – bratislavský arcibiskup Stanislav Zvolenský, vikár saleziánov Jozef Ižold a pozdraviť nás prišiel i primátor Šaštína-Stráží Ing. Radovan Prstek.

Slávnosť sa začala svätou omšou v bazilike, potom nasledoval zábavný program v telocvični, kde sa predstavili súčasní žiaci. Ukázali, že sú nielen dobrí moderátori, hudobníci či tanečníci, ale dokonca aj herci. Potom sa účastníci stretli na slávnostnej recepcii, po ktorej si mohli prezrieť školu a mnohí z nich pokračovali ešte v dlhých rozhovoroch až do večera.

Veríme, že naše gymnázium bude oslavovať aj 30 či 40 rokov. Veď aj vďaka nemu je Šaštín zapísaný v srdciach mnohých ľudí na Slovensku.

Marek Nádaský

Výstava papierových modelov – 4. ročník

V piatok a sobotu 24. a 25. júna sa v kultúrnom dome v Šaštíne-Strážach uskutočnil už 4. ročník výstavy papierových modelov. Na záver školského roka si takmer 250 exponátov od deviatich modelárov prezreli deti materských škôl, žiaci základných škôl, študenti miestneho Gymnázia Jána Bosca a aj viacerí obyvatelia mesta. Dominantami výstavy boli najmä rozsiahle komplexy hradov a zámkov, či zbierka pretekárskych áut formuly 1, ktorých bolo vystavených až šesť desiatok. Súčasťou výstavy bol aj model domácej Baziliky Sedembolestnej Panny Márie, rozpracovaný model Chrámu sv. Petra v Ríme, kolekcia siedmich divov sveta, či jeden a pol metra veľký model Pražského hradu. Výstavu organizoval krúžok papierových modelárov, ktorý existuje v našom meste od roku 2004 pod vedením Ing. Miroslava Lisinoviča už siedmy rok.

V roku 2011 krúžok navštevuje šesť chlapcov: Dominik Gašparík (5. ročník ZŠ, Stráže), Ondrej Filípek a Janko Sekáč (obaja 4. ročník ZŠ, Borský Mikuláš), Paľko Brečka (6. ročník ZŠ, Moravský sv. Ján) a stredoškôlak s vysokoškôlakom bratia Mišo a Martin Petráš zo Šaštína. Na výstave si návštevníci mohli prezrieť aj vystavené medailové úspechy členov krúžku, ktorí sa každoročne zúčastňujú modelárskych súťaží v Bratislave, Nitre a Brne.

Ing. Miroslav Lisinovič

Pri každom „MAREKOVÍ“ sa mi ježia chlpy na tele!!!

Poniekto Slováci už nevedia, ako by mohli slovenčine viacej ublížiť, a tak vymýšľajú nové výrazy. Tak je to aj so skloňovaním mena Marek.

Na gymnáziu nám náš slovenčinár často opakoval: „Ak nemáte doma Pravidlá slovenského pravopisu, žiadajte ich pod vianočný stromček!“ Toto by som dnes rada pripomenula najmä tým, ktorí nevedia správne vyskloňovať meno Marek. V spomínaných pravidlách je na s. 259 uvedené v zozname slov aj meno Marek. Tu sa udáva ako správny tvar **Marek – Marka**. V žiadnom prípade tam nenájdete tvar „Mareka“. Keď som toto učila deti v škole na predchádzajúcom pracovisku, vždy dostali pri tabuli skloňovať meno Peter, Pavol a Marek. Tam som im to aj vysvetlila. Tak, ako nemáme „Petera“ a „Pavola“, nemáme ani „Mareka“.

Všimla som si, že na českých TV staniciach taktiež tieto výrazy používajú, lebo sú dopletení s p o m í n a n ý m „Marekom“ a tak ohlásia nášho speváka „Petera Nagya“ alebo „Pavola Hamela“. Je to hrozné, počúvať takéto deformity nášho jazyka! Pýtam sa prečo? Prečo si kazíme slovenčinu opakovaním neznmyslov a navyše to učia poniekto učiteľia aj deti v škole. Som smutná, keď počujem tento tvar aj od učiteľiek, ktoré sú vyštudované slovenčinárky.

Pre tých, ktorí ešte Pravidlá slovenského pravopisu nemajú (a budú ich žiadať pod vianočný stromček), som ako dôkaz pripravila kópiu mena Marek priamo zo strany 259.

Kedysi som uvažovala o mene Marek pre svojho syna aj ja – vyberala som z dvoch mien a som rada, že som sa rozhodla pre tú druhú možnosť, lebo by sa mi len veľmi ťažko počúvalo, keby tak volali práve na toho môjho Marka.

Mgr. Ľudka Machová

„Mám sily na rozdávanie“, alebo „Ak sa mi to už stalo, nech ma to posilní.“ Radko Malenovský

Málokto z nás si pamätá, čo presne robil 4. júla 2003. Bol prvý prázdninový piatok, 14.20 hod. V rodine Radka Malenovského sa v tejto chvíli otočil život hore nohami. Skok hlavičkou do jazera v miestnej Gazárke znamenal pre 16-ročného chlapca koniec jeho úplnej mobility. Následkom zlomenej krčnej chrbtice najskôr zmeravel, nasledoval opuch miechy. Čiastočne pomohla transplantácia stavca v krčnej oblasti. Veľký pokrok urobil vďaka viacerým liečebným pobytom v Kováčovej. Najskôr to boli 4 - mesačné a potom už len asi mesačné pobyty. Dnes závisí jeho pohyblivosť od momentálnej kondičky a od toho, ako poctivo cvičí a trénuje svalstvo. Čiastočne dokáže používať pravú nohu a v rukách sa ešte objavujú nečakané spazmy, ktoré sú nepríjemné aj počas súťaží. Na to, že vyskočí na vlastné z vozíka, už nečaká. To by sa musel stať zázrak. Má však chuť a silu

vôle, aby dokázal svoj stav udržať aspoň v takom stave ako je to teraz.

O Radkovi ste si už mohli prečítať viacero článkov v Hlásokoch od mojich kolegýň (3/2005, 3/2006, 4/2007). Ja by som chcela napísať niečo nové a asi aj z iného pohľadu ako ony.

V deň úrazu mal Radko 16 rokov a za sebou 1. ročník na elektrotechnickej priemyslovke v Starej Turej. Po roku rehabilitácií a liečby, najmä v Kováčovej, odišiel študovať na Obchodnú akadémiu na Mokrohájskej ulici v Bratislave. (Dnes sa už tatko len pousmeje nad tým, s akou nevôľou ho tam po prvý raz nechával a chcel na diaľnici otočiť auto späť!) Práve tu sa dostal k streľbe. Predtým skúšal aj stolný tenis, ale v ňom sa mu nedarilo podľa jeho predstáv. K streľbe ho v roku 2004 priviedla staršia kamarátka zo školy Veronika Vadovičová. Keď so streľbou začal, myslel si, že je to len tak pre potešenie a rozptýlenie. Vtedy sa mu ani len nesnívalo, že by ho tento šport mohol priviesť až na olympijský štadión. Veronika ho zobrala aj k trénerovi Jozefovi Širokému. Ten sa mu začal intenzívnejšie venovať a zrazu sa dostavili aj nečakané prvé úspechy. Prvé ocenenia a umiestnenia nedali na seba dlho čakať a Radko už streľbe zostal verný.

Radko s otcom na Čínskom múre.

Ocenenia má doma krásne vystavené a vzorne vyleštené naskladané vo svojej izbe. Medaily a poháre sa už tlačia na seba a človeku sa ani veriť nechce, že patria jednému a tomu istému človeku. Už teraz viem s istotou povedať, že v našom meste na neho nikto nemá. Paradoxne tá najcennejšia medaila, ktorá mu priniesla nomináciu na paralympiádu v roku 2012, je najobyčajnejšia a najjednoduchšia, akú v zbierke má. Povedala by som, že je to len kúsok plexiskla, ktorý by si zručnejší školák vyrobil na pracovnom vyučovaní v neobľúbenej školskej dielni. K paralympiáde sa v článku ešte vrátim.

So súhlasom Radka vypíšem len ocenenia z posledných troch Svetových pohárov (ďalej SP), ktorých sa zúčastnil. V apríli 2011 získal 3. miesto (vzduchovka ležmo) na SP v Turecku.

(pokračovanie na str.22)

„Mám sily na rozdávanie“, alebo „Ak sa mi to už stalo, nech ma to posilní.“ Radko Malenovský

(pokračovanie zo str. 21)

V máji 2011 sa zúčastnil SP v Španielsku. Toto bol doteraz najväčší SP, zúčastnilo sa na ňom 43 krajín. Táto súťaž je akoby náhradou za majstrovstvá Európy, ktoré sa z politických dôvodov od roku 2007 nekonajú. Tu získal Radko dôležité zlato za vzduchovku ležmo a práve už tú spomínanú „obyčajnú“ medailu z plexiskla. Súťaž však bola nesmierne dôležitá, lebo mala status paralympijskej kvalifikácie a to sa Radkovi fantasticky podarilo. Víťaz tejto súťaže má zabezpečený postup na paralympiádu do Londýna. Na základe umiestnení zo svetových rebríčkov by sa mu podarilo postúpiť tiež, ale táto zlatá medaila mu postup zdupľovala. Poslednou súťažou s medzinárodnou účasťou bol SP v športovej streľbe v thajskom Bangkoku – Asian Open, ktorý sa konal od 17. do 25. augusta tohto roku. V disciplíne malorážka ležmo získal 1. miesto v individuálnych športovcoch, ale aj v družstvách spoločne s Veronikou Vadovičovou a Jozefom Širokým. Získal aj 3. miesto v družstvách za vzduchovku ležmo.

Kedysi som aj ja zo vzduchovky strieľala, nie som však znalkyňa zbraní a ani podobných súťaží. Dnešné zbrane vyzerajú úplne inak, ako si to zo školy a z detstva mnohí pamätáme. Spýtala som sa Radka, aké zbrane vlastní on. „Vlastným vzduchovú pušku FEINWERKBAU 700 ALU, ktorú mám od olympiády v Pekingu a mám aj malokalibrovku ANSCHUTZ 2007/2013, ktorú mám od začiatku, ako strieľam. Sú to drahé zbrane a dostal som ich od športového klubu.“

Ak vás zaujíma, v akých disciplínach Radko preteká, sú to tieto: R1 – t. j. vzduchová puška v stoji, 60 rán, R3 – t. j. vzduchová puška v ľahu, 60 rán, R6 – t. j. malokalibrová puška v ľahu, 60 rán a R7 – malokalibrová puška (hovorí sa jej aj kráľovská disciplína) 3x40 rán (v ľahu, v stoji a v kľaku). Najsilnejšou Radkovou disciplínou je R3 a R6. Ak vás ďalej, rovnako ako aj mňa, zaujíma ako je možné pre telesne postihnutých strieľať v stoji či v kľaku, tu je vysvetlenie. Rozhodujúce pri telesne postihnutých je to, v akej polohe majú ruky. V ľahu znamená, že strieľa s rukami pevne opretými na pevnom stolíku pripevnenom k vozíku. V stoji znamená, že strieľa s rukami bez opierky, t. j. pušku drží vo vzduchu (niekedy je to aj vyše hodiny vkuse!). Strieľať v kľaku znamená strieľať s oporou pod ľavým laktom.

Vďaka svetovým súťažiam precestoval Radko Európu i Áziu. Z ciest pozná väčšinou diaľnice, letiská, hotely a strelnice. Ak si niekto myslí, že si chodí na súťaže užívať dovolenky, je na veľkom omyle. Únava zo súťaží mu berie chuť na prehliadky mesta a väčšinou, ak nejaké voľno má, oddychuje v izbe. Častokrát po dlhých cestách domov dospávajú i niekoľko dní spoločne s otcom nielen únavu z cesty, ale aj časový posun, ako prezradila maminka Malenovská. S radosťou si však pozrel Čínsky múr, kam ho tatko vytlačil na vozíku. Spoznávanie nových krajín a kultúr je popri streľbe ďalšou Radkovou záľubou. Zamiloval si aj šoférovanie auta (upraveného na ručné ovládanie), zaujíma ho aj hudba, kino, divadlo, literatúra a rád chodí do spoločnosti. Veľa času mu zaberá aj štúdium. Je poslucháčom VŠ manažmentu v Trenčíne, ktorej zriaďovateľom je City University of Seattle z USA (pracovisko v Bratislave), odboru podnikový manažment. V júli sa mu podarilo ukončiť bakalárske štúdium a má pred sebou ešte dva magisterské roky. Je mu ľúto, že v škole nemôže využiť ponuku na zahraničné výmenné pobyty. Jeho zdravotný stav mu to zatiaľ neumožňuje.

Keď som sa spýtala na osobný život a priateľku, okamžite zareagovala maminka: „Ešte nestretol tú pravú!“ Ja si myslím,

že by mu na tú priateľku popri tom všetkom, čomu sa venuje, ani veľa času nezvyšilo. Veď ja som na stretnutie s ním čakala mesiac!

Dnes nemá Radko problém a zábrany hovoriť ani o tom nešťastnom dni, ktorý im všetkým zmenil život. 4. júl mu priniesol ťažké situácie aj v niekoľkých ďalších rokoch. Spýtala som sa ho, kedy po zranení mu bolo úplne najhoršie. „Určite to boli prvé dva mesiace po úraze. Odmietal som vozík a keď s ním prišli sestričky na izbu, škaredo som ich s ním poslal niekam. Nemohol som spávať. Raz v noci som sa však rozhodol, že musím začať odznovu. Stal sa úraz, zrútil sa domček z karát a ja som ho po dvoch mesiacoch začal stavať odznovu.“ Maminka k tomu dodáva: „V 16 rokoch nám dospel. Mal veľa záľub, chcel ísť von, do zahraničia. Po jeho úraze som neverila, že raz od neho odídem späť do práce, tak bol na tom zle.“

Neodpustila som si ani jednu hypotetickú otázku, či si myslí, že by bol jeho život zaujímavejší, keby sa mu nestal úraz. „Ťažko povedať. Streľba a šport ovplyvnili môj život. Po úraze nastala zmena psychiky, zmenili sa mi priority. Asi by som študoval niekde v zahraničí. Som cieľavedomý, ale vozík ma brzdí. Doma by som asi nesedel. Ťahalo ma ísť von a objaviť nové krajiny.“

Počas nášho stretnutia mi Radko niekoľkokrát zdôraznil, že streľba nie je zmyslom jeho života. „Streľba nie je mojou prioritou, je to len môj koníček. Mojim zmyslom života je byť úspešný v živote. I napriek tomu, že som na vozíku, chcem byť úspešný. Chcem žiť tak, aby mi ľudia nezávideli, keď nemajú čo, ako sa s tým občas stretávam, ale aby som sa dočkal uznania len za to, čo som v živote dokázal.“ Toto mi povedal preto, lebo mnoho ľudí si o ňom myslí, že streľbou si zarába nemalé peniaze. Za streľbu však nemá žiadne finančné odmeny ani výhody. Odmenou mu sú už spomínané medaily a poháre, ktoré má vo vitrínkach vo svojej izbe.

Pre ľudí na vozíku je ideálne, ak môžu žiť v bezbariérovom byte alebo dome. Radko býva v bytovke s rodičmi na druhom poschodí a ak chce ísť von, musí mu pomáhať niekto, kto vie manipulovať so „schodolezom“. Toto mu naozaj nemusí nikto závidieť. Najmä po úraze to s financiami pre neho nevyzeralo ružovo. Maminka nemala nárok na príspevky, lebo manžel pracoval a Radko nemal nárok na invalidný dôchodok, pretože sa mu to stalo vo veku, keď ešte nezarábala a teda ani neprispieval do štátnej kasy. Toto nepríjemné obdobie majú však už našťastie za sebou. Túži po bezbariérovom byte, len, bohužiaľ, na to nemá jeho rodina finančné prostriedky. Bývanie na druhom poschodí je pre neho obrovským obmedzením, pretože sa sám z bytu nemôže nijako dostať a vždy musí byť na niekoho odkázaný. Jediným sponzorom, ktorého Radko má, je mesto Šaštín-Stráže. Touto cestou by chcel úprimne poďakovať páňovi primátorovi, že na neho nezabúda a vždy mu nejakou finančnou čiastkou takto vypomôže. Zároveň by som v jeho mene chcela poprosiť o pomoc tých, ktorí by mohli sponzorsky podporiť jeho športové aktivity. Radko by to veľmi ocenil, lebo sa mu doteraz nepodarilo nikoho zohnať.

Šikovní mladí ľudia sú dobrým námetom na písanie článkov. O Radkovi sa preto píše s radosťou a tak trochu aj pýchou, že máme v našom meste niekoho takého ako je on. V dnešnej dobe je pre mladých ľudí najjednoduchšie nerobiť nič, respektíve len sedieť pri televízoroch a počítačoch. Ich jedinou pohybovou aktivitou je knísanie sa v rytme disco počas víkendov. Radka dávam všetkým za vzor. Nesedí doma so založenými rukami, nečaká na ľútosť a bedákanie.

(pokračovanie na str. 23)

„Mám sily na rozdávanie“, alebo „Ak sa mi to už stalo, nech ma to posilní.“ Radko Malenovský

(dokončenie zo str. 22)

Zo svojho stavu sa snaží vytážiť čo najviac, ako sa len dá. Našiel si zmysel života, športuje, študuje na vysokej škole...

Ako som už spomínala, svojou húževnatosťou Radko zabezpečil pre Slovensko účasť na XIV. paralympijských hrách v Londýne v roku 2012 (29. 8. – 9. 9.). Ak by nemohol nastúpiť a pretekať on, dostal by túto šancu niekto ďalší v poradi. Ja mu z celého srdca (a určite aj v mene všetkých obyvateľov nášho mesta) želám, aby sa paralympiády zúčastnil práve on, pretože si to zaslúži najviac zo všetkých. Želám mu, aby mu nič nezabránilo v tom, splniť si svoj sen o olympijskej medaile. Po Pekingu neskrýval sklamanie, že obsadil len 5. miesto. Jeho ciele boli vyššie. Tak nech sa mu teda splnia do bodky! Kolkí z nás by boli šťastní, keby na takej olympiáde mohli niekom aspoň pušku nosiť a leštit', nieto ešte pretekať!

Veľa šťastia, Radko! Pevne dúfam, že o rok budem písať do Hlásnika článok o prvom držiteľovi olympijskej medaily z nášho mesta.

Za rozhovor ďakuje Mgr. Ľudka Machová

Rybárske preteky

Výsledky rybárskych pretekov 1. mája 2011 - deti.

Rudolf Štefanec	61 cm
Natália Masárová	55 cm
Roman Kudoláni	54 cm
Marek Kudoláni	52 cm
Pavína Masárová	51 cm

Výsledky hlavných rybárskych pretekov 7. mája 2011 - dospelí.

Stanislav Cintula	56 cm
Peter Samek	56 cm
Miroslav Laczko	55 cm
Luboš Vitek	54,5 cm
Ján Meliš	53,5 cm

Výsledky – Výbor + rybárska stráž 14. mája 2011.

Hodnotila sa celková dĺžka chytených mierových kaprov

Mgr. Rudolf Ovečka	331 cm
Erik Sušila	276,5 cm
Rudolf Vanek	162 cm
Ján Valla	159 cm
Zdenek Pradlovský	100 cm

Rudolf Ovečka

11. ročník plážového volejbalového turnaja 30. 7. – 31. 7. 2011

Kategória muži – 19 družstiev

Kategória mix – 14 družstiev

Kategória ženy – 8 družstiev

Názvy družstiev:

Ne, Fila ne, Monika a Bobika, Okolo, Big Brothers, Ťavy, Elmeni, Na ex, Jáňanky, Ceruzky, Luciferky, A je to, Hyppo, To sme my, Bajkery, Líza a Wendy, M a G, X 13, Lážo plážo, 8 rokov, Hej, no a, Ocelové berušky, J. F. K., Zlatička, To je jedno, P. D., Motáci, Sleduj tu techniku, synku, Dvaja, Kancelárske krysy, Chupa chups, Trdelníci, Pá puče, Hadica a klobáska, Vitamíny, Chipe a Dale, Futbalisti, Martiné, Ručne stručne, 4.B, Sabu, Čierny tesák.

Výsledky muži:

1. Motáci Boris Mikuš
Viktor Kociňák, obaja Gbely
2. Trdelníci Marek Kuruc
Viliam Staník, obaja Skalica
3. To je jedno Matej Haringa
Juraj Sporer, obaja Malacky

Výsledky mix:

1. Lážo plážo Lucia Slobodová, Bratislava
Tomáš Sloboda, Holíč
2. Zlatička Zlatica Tomkuliaková
Peter Janák, obaja Malacky
3. M a G Gabriela Guetschow, Holíč
Martin Dorůšek, Šaštín - Stráže

Výsledky ženy:

1. Okolo Ivana Haringová
Denisa Dorková, obe Malacky
2. Ťavy Ľubomíra Deáková, Senica
Lucia Cákova, Borský Mikuláš
3. Luciferky Lucia Puškáčová, Skalica
Lucia Tatincová, Kopčany

Hlavný organizátor:

Mesto Šaštín – Stráže, Komisia športu, Komisia kultúry.

Ďakujeme sponzorom:

Hlavný sponzor: Allianz – slovenská poisťovňa

Riaditelia ZUŠ, SZŠ, Rechtys – reklamné predmety, PCP elektro, Pizza PCP, JUDr. Štefan Lehocký, MO SRZ, Podolský Tour, Pedikúra Ráchel, Xella – Ytong, COOP Jednota, Orange, Ing. Vojtech Stacha – dane, účtovníctvo, Tatrachema, Lekáreň u Sv. Floriána
Pohostinstvá: U templa, Steip, Reštaurácia Dante Závod, Pizzeria Tropic, Riverside Disco club, Sudové vína Rabac, Hurban trade s. r. o., Hertl sport Kompava – energetické nápoje, TJ Slovan Šaštín, Elmar elektro M. Komorník, HEJS, Pekáreň U Hercogov, Prvá stavebná sporiteľňa – p. Lucia Šimkovičová, Zdravotná poisťovňa Dôvera, Lekáreň na poliklinike Břeclav – T. Reháková, Jako Borský Mikuláš, OMS Senica, Abena autopotáhy Kúty, Nafta, Pozagas Malacky, Jozef Polák- ZUŠ, BAU MIT.

Ďakujeme organizátorom:

Riaditeľ turnaja: J. Suchánek
Rozhodcovia: L. Cák, V. Sofka, J. Záhončík, J. Rehák, M. Orgoň, T. Packa
Počítadlá skóre: P. Žák, S. Matúš ml., M. Beňová, J. Labaš ml., J. Suchý, R. Packa

(pokračovanie na str. 24)

11. ročník plážového volejbalového turnaja 30. 7. – 31. 7. 2011

(pokračovanie zo str. 23)

A je to - Úprava ihrísk: J. Labaš st., S. Matúš st., O. Kozánek
Organizačné záležitosti: M. Nosek, I. Matúšová, J. Labašová, J. Ovečková

Dievča pre všetko: R. Matúš

Hudba: J. Polák

Zdravotník: L. Orgoňová

Nočný strážnik: M. Adámek

MTZ: Z. Kukla, J. Somolaj, J. Pradlovský, S. Buzay

Moderátor: R. Ovečka

Čo Vás teší – čo Vás trápi:

- Kedy už bude súťaž Miss mokré tričko? Vojta Stacha – zakladateľ.

Ústna odpoveď od moderátora: „Až keď teploty vystúpia nad 0.“

- *My nejsme žádný (í) „HRABAČI“, ale fy. „A JE TO“ !!! 3 nečitatelhé podpisy.*

- Špička turnaj, špička organizácia ouuu yeaah !!!

- *O rok sme tu zas a ešte lepší. M. D. Šaštník*

- Už je koniec. Roman Matúš A je to.

FOTO na: www.gazarka.sk

Ď a k u j e m e

Tento článok asi vyjde v decembri, počasie a teplota sa v júli celkom priblížila tomu decembrovému, napriek tomu to bol jeden z najlepších turnajov na okolí.

Pre Hlásnik zozbieral
Rudolf Ovečka

Motocross – šport, ktorý mám rád, Ladislav Gavroň ml.

Ako si sa dostal k tomu športu?

Motorky ma bavili už ako malého chlapca, začínal som na dobre známom pionieri a postupne som motorky striedal. Chodieval som sa pozerat' na chalanov ktorý jazdili motocross a veľmi sa mi tento šport zapáčil. Keď som mal 15, otec mi kúpil moju vysnívanú motorku.

Si členom nejakého klubu? Priblíž nám ho.

Som členom Rally-Cross Club Borský Mikuláš. Svoju činnosť zameriava na organizovanie motoristických akcií a to hlavne amatérskeho hobby rallycrossu, country crossu a iných spoločenských akcií. Ako člen klubu som týmto klubom sponzorovaný.

Ladislav Gavroň ml. - prvý z prava.

Čo všetko tento šport obnáša?

Je to veľká drina. Tento šport tiež prináša aj zranenia, no ja som, našťastie, okrem odrenín a pár natiahnutých svalov žiadne vážnejšie nemal. Chce to veľkú fyzickú zdatnosť, ktorá sa dá získať tvrdým tréningom (beh, posilňovňa a jazda na motorke). Ďalej je to veľká finančná podpora, a tým by som chcel poďakovať rodine a Rally - Cross Clubu Borský Mikuláš za to, že ma podporujú v tom aby som sa zlepšoval.

Aké si dosiahol úspechy ty a tvoj klub?

Mám za sebou len prvú sezónu. Absolvoval som Medzinárodné majstrovstvá Slovenskej republiky v Countrycrossu. Na domácom podujatí v Borskom Mikuláši som skončil na 8. mieste, zvyšok sezóny som sa držal do prvej dvadsiatky. Môj najlepší výsledok je 2 miesto z motocrossu v Gbeloch. Závodov som sa zúčastňoval s jazdcami rallycrossu, Ladislavom Bolebruchom a Markom Polákom. S menovanými jazdcami absolvujem aj tréningy a od nich získavam aj veľa skúseností.

Aké sú tvoje plány?

Čaká ma zimná príprava na budúcu sezónu, ktorá začína v marci na domácom podujatí v Borskom Mikuláši. Dúfam v dobré výsledky a žiadne zranenia počas sezóny.

Ďakujem za odpovede a prajem ti ešte veľa športových víťazstiev.

Silvia Suchá

QUILLING - kurz

CVČ pre veľký záujem žien v našom meste plánuje opakovať minikurz QUILLINGU, ktorý sa už v mesiaci novembri u nás uskutočnil.

QUILLING je nová technika – práca s papierom, z ktorého sa vyrábajú drobné ozdoby a tie sa dajú použiť na výrobu rôznych predmetov, ozdôb, obrázkov, krabičiek, pohľadníc, figúrok a podobne.

Kurz chceme otvoriť vo februári a konal by sa v neskorších poobedňajších hodinách v CVČ Betárik na Hviezdoslavovej ulici č. 4. Je to budova Knižnice.

Ak máte záujem, prihláste sa telefonicky na č. tel. **6592871**, alebo osobne v CVČ. Čím skôr tým lepšie. Tu je malá ukážka prác vytvorených touto technikou.

Ak máte záujem o viac informácií o našom meste, môžete ich získať aj na nasledujúcich internetových stránkach: www.msu-sastinstraze.sk resp. www.mestosastinstraze.sk www.cvcbetarik.estranky.sk, www.gjb.sk www.mssastinstraze.webnode.sk, www.zssastin.info www.tjslovan.webnode.sk, www.gazarka.sk www.taxisastin.sk, www.hadcg.com resp. www.hadcg.sk www.venda.sk (ubytovanie u Havlíčkovcov) www.oratkosastin.webnode.sk, www.bazilika.sk www.sastin.sk

Touto cestou vyzývame všetky organizácie v našom meste, že si môžu nahlásiť v redakcii Hlásnika vlastné internetové stránky, ktoré im v ďalšom čísle zverejníme. Ďakujeme za spoluprácu.

Redakčná rada

Zlatá svadba

Dňa 27. mája 2011 oslávili krásnych 50 rokov spoločnej cesty životom – zlatú svadbu manželia Anna a Ladislav Brhlíkovci zo Šaštína. Sú to naši rodičia, ktorí idú príkladom pre celú rodinu v úcte, vo vzájomnej podpore a láske, ktorí si aj po toľkých rokoch prejavujú. Do ďalších rokov prajeme nech Vám každý deň prináša šťastie, lásku, spokojnosť. Ďakujeme Vám za teplo domova, za lásku, ktorú dávate nám i našim deťom. Zdvíhame čaše a pripíjame Vám na zdravie. S láskou Lubka, Danko a Milka s rodinami, vnuci Zlatka, Patrik, Roman, Radko a najmenší Timinko a Románek.

Súbor Borinka

Chceš sa stretnúť s tými, s ktorými si zažil veľa veselých a zaujímavých zážitkov? Stretnutie sa plánuje na marec 2012. Súčasťou stretnutia by malo byť aj DVD, na ktorom pracuje Jožko Veteška. Ak máš zaujímavé fotky alebo videonahrávky, môžeš ich zapožičať a prispieť tak k tomu, aby to CD bolo ešte lepšie.

Bližšie informácie sa dozviete po prvom stretnutí prípravného výboru.

Silvia Suchá

Spomíname

*Sú vety, ktoré už nikdy nepovieme,
sú chvíle, na ktoré nikdy nezabudneme,
sú okamihy, na ktoré stále spomíname...*

19. októbra 2011 nás nečakane opustila pani **Rozália Mičulíková**, rod. Havlíčková, rodáčka zo Stráží, vo veku 83 rokov. Napriek tomu, že bývala už vyše 60 rokov v Bratislave, bola pravidelnou čitateľkou Hlásnika a vždy sa zaujímala o dianie v našom meste.

21. septembra 2011 sme si pripomenuli 1. smutné výročie, keď nás náhle opustil pán **Ing. Oto Havlíček** z Bratislavy, rodák zo Stráží, vo veku 75 rokov.

Zároveň sme si 10. októbra 2011 pripomenuli 10. výročie úmrtia pani **Márie Fialovej**, rod. Havlíčkovej, zo Stráží.

Za tichú spomienku a modlitby ďakuje celá smútiaca rodina.

Odkaz redakcie všetkým čitateľom: PÍŠTE DO VÁŠHO HLÁSNIKA!

Všetky aktuálne zaujímavosti z dnešných dní či z dávno minulých, ale len tých, čo sa týkajú nášho mesta.

Texty článkov píšete strojom alebo počítačom „obriadok“ alebo ručne, čitateľným písmom! **Pod článok sa vždy čitateľne podpíšte!!**

Redakcia za obsah článkov nezodpovedá, za obsah osobne zodpovedá autor článku. Anonymné články neuverejňujeme! Rozsah článku max. na A4, prípadne na pokračovanie. Redakcia si však vyhradzuje právo na neuverejnenie článku, ak je jeho obsahom osočovanie či urážky a jeho úpravu po pravopisnej a slohovej stránke. Taktiež treba dodržať termín uzávierky, aby sa neodďaľoval termín vydania Hlásnika.

Časopis si možno zobrať zdarma v predajniach v našom meste. Ak ho nedostanete, môžete si po HLÁSNÍK osobne prísť do mestskej knižnice v pracovné dni od 10. do 16. hod.

Menné zoznamy boli uzatvorené ku dňu uzávierky Hlásnika, no i napriek tomu mohli nastať v údajoch zmeny, za ktoré sa ospravedlňujeme.

Všetkým záujemcom o uverejnenie reklamy v Hlásniku oznamujeme, že z finančných dôvodov môžeme ich oznam – reklamu uverejniť len raz ročne.

Z finančných dôvodov nemôžeme uverejňovať dlhé zoznamy sponzorov. Prosíme organizácie, aby si tieto podakovania realizovali inou formou.

**Redakcia vám ďakuje
za porozumenie.**

Viac informácií o našom meste si nájdete na stránkach:
www.msu-sastinstraze.sk
sekretariat@msu-sastinstraze.sk

Rozlúčka

*Je skončený život plný lásky,
starostlivosti, dobroty a priateľstva.*

*Braňo Bulka, odišiel si na cestu,
z ktorej niet návratu.*

*Braňo, bol si dobrým priateľom,
športovcom, ale i dlhodobým členom a výborným
tanečníkom folklórneho súboru Borinka.*

*Vďaka Ti za všetko,
čo si urobil pre rozvoj kultúry
mesta Šaštín-Stráže.*

*Vďaka za to, že si tu bol.
Odpočívaj v pokoji!*

*S úctou
Ing. Mária Vitovcová
za všetkých členov súboru Borinka*

Miškovi na cestu do neba

Hruda za hrudou dopadá,
ponurá smutná nálada.
Len vietor studený a kvety biele,
kto kruto usekol tvoje mladé ciele?
Chladná smrť mladosti nesvedčí,
nikto z nás nechápe a stojíme bez rečí.
Zhasli nádeje, plány i túžby,
skončil čas pozemskej tvojej služby.
Kdesi je futbalová lopta a učebnice,
nesadneš už viac do lavice.
V škole si veľa chýb nerobil,
tú poslednú si však životom zaplatil.
Na maturitu pripravila ťa anjeli,
takto sme to však, Miško, nechceli!
Opustil si otca i brata,
mamku tam v nebi hľadáš.
Láskavú ruku, čo ťa vychovala,
no predčasne dohľadkala.
Slzy nám tečú, líca sú zmáčané,
či vôbec niekedy tá bolesť ustane?
Ťažko je, Miško, nestretnúť Ťa zas,
pre mnohých v tú sobotu zastavil sa čas.
Nechceli sme uveriť preukrutnej správe,
že tvoj mladučký život vyhasol práve.
Dožil si svoju života púť,
zbohom buď, chlapče, nedá sa zabudnúť!

Rozlúčili sme sa s Michalom Zváčom

8. októbra 2011 nás nečakane opustil syn, brat, synovec, krstný syn, kamarát, spolužiak, futbalista, študent a skromný chlapec Michal Zváč vo veku 18 rokov. Redakčná rada si dovoľuje uverejniť zopár slov venovaných jeho pamiatke:

Zo smútočnej reči Mgr. Marka Šefčíka (učiteľa na gymnáziu): „Ťažko sa hľadajú slová, ktoré majú byť adresované tým, ktorí cítia bolesť a nechápu. Malo to ísť takto: stužková so slávnostným Gaudeamus, zelená stužka nádeje na tvojom saku. Príprava na maturitnú skúšku a jej zvládnutie mali byť pre teba malinou. Matika s fyzikou ľavou zadnou a angličtina so slovenčinou asi podobne. Potom s maturitným vysvedčením na vysokú školu a naštartovanie kariéry s prírodovedným zameraním. Tak sme to tipovali asi všetci. A tak si si to predstavoval asi aj ty... Ale všetko je razom ináč. Môžeme sa za teba modliť a pokúsiť sa prijať to. Tvoj prechod do večnosti prišiel nečakane. Stíchla zborovňa, utíchli triedy, čas sa akosi spomalil. Zrazu nič nebolo neodkladné, nič až tak dôležité. Tvoj odchod nás prinútil zamyslieť sa, zastaviť, spomínať si na výborného žiaka, super spolužiaka, kamaráta, ktorý bol ochotný podať pomocnú ruku, potiahnuť ostatných. Áno, nebudeme si klamať, bol si šikovný. Veľa si toho síce nenahovoril, ale tvoj typický úsmev odkrýval veselosť tvojej mladej duše.

Aj keď si ešte nestihol dokončiť gymnázium a prevziať si maturitné vysvedčenie, niekoľko dôležitejších tromfov si počas svojho života predsa len nazbieral. Spomeňme aspoň dva. Tie najsilnejšie. Počas života si prijímal Kristovo telo a krv. A On tvrdil, že kto je moje telo a pije moju krv, bude mať večný život. Ten druhý tromf je to, že si chodieval na sväté omše a modlieval si sa v bázilike pri nohách Jeho i našej nebeskej Matky. A ona je tou, ktorá má najsilnejšie slovo u svojho Syna...

Mišo, nevieme, či sa dajú hrať karty s našim Nebeským Otcem. Ale skús ho vyzvať! Myslím, že tieto dva mocné tromfy ti otvorila Jeho náruč. My všetci ti budeme fandieť.

Za pána riaditeľa Marka, za tvojho triedneho Jara, za všetkých tvojich učiteľov, spolužiakov, kamarátov a aj nepedagogických zamestnancov Gymnázia Jána Bosca v Šaštíne-Strážach ti chceme s nádejou povedať: „Dovidenia v nebi, Mišo!“

~SPOLOČENSKÁ KRONIKA~

Blahoželáme NOVOMANŽELOM

Apríl:

Peter Michálek - Simona Gozorová

Máj:

Tomáš Klement - Janka Volčková

Martin Morávek - Monika Focková

Tomáš Malík - Radka Kronusová

Marek Matejovič - Blanka Sobolová

Jún:

Tomáš Bilka - Petra Patáková

Henrich Lorenc - Ing. Lucia Filípková

September:

Lukáš Palkovič - Tatiana Pažítková

Ing. Peter Seyfert - Ing. Ida Nosková

Ján Kulina - Eva Danihelová

Eubomír Bolebruch - Bc. Veronika Kollárová

Október:

Vladimír Pöstenyi - Bc. Kristína Mikolová

Rudolf Šebesta - Beáta Petriková

Michal Krentóch - Ivona Hubočaniová

Uvítanie detí do života

Január:

Peter Kučera

Máj:

Jakub Kovár

Jún:

Nikolas Petráš, Laura Řihová

Júl:

Leo Rozbora, Karolína Michálková, Laura Hulimanová,

Matúš Pavlačka, Kristína Slováková, Frederico Skokánek

August:

Vivien Deščíková, Aleš Jurica

September:

Natália Rajtáková, Kristína Mjakišová, Zara Kapsová

Október:

Simon Gembeš, Linda Havlová, Viktória Kolarovičová,

Ján Malík, Scarlet Salazová, Natália Sofková, Terézia

Žáková

Navždy nás opustili

Angelina Strelcová

Marta Drusanová

Iveta Šedivá

Viliam Fodor

Hermína Suchá

Oľga Tomašovičová

Gizela Polláková

Jozefína Danielová

Júlia Mikolášiková

Ľudmila Selecká

Rozália Malíková

Rudolf Skokánek

Michal Zváč

Martin Kadlíček

Mária Gašparíková

Irena Matulová

Anastázia Malíšková

Eva Suchá

Alžbeta Machová

František Bílik

Alfonz Laštůvka

Branislav Bulka

Lea Danielová

Blahoželáme JUBILANTOM

60 - roční:

Máj: Ladislav Člunek, Brigita Šmidová, Jaroslav Waldhauser

Jún: Jozef Havlíček, Ján Trávníček, Mária Trojáková

Júl: Stanislav Trstanský, Miloš Lakota, Ján Javorík, Elena Fafaláková, Ján Valachovič, Anna Bakičová

August: Drahomíra Klempová, Viera Čechová, Jozef Šimek, Ladislav Nozdrovický, Zita Čandová, Ludomil Brunner, Štefan Lehocký

September: Mária Pobjecká, Anton Mošat', Milan Skokánek, Júlia Šimková, Jozef Dérič, Štefan Fodor, Milan Komorník, Rudolf Zizič

Október: Miroslav Kozánek, Jiří Tulej

November: Valéria Zajíčková, Michal Rozbora, Marian Matula, Jana Kormanová, Viktória Meteličková, Ewald Alex Augustín, Ladislav Kozánek, Miroslav Daniel

December: Margita Cintulová, Konrád Daniel, Anna Jakubáčová, Miroslav Rehák, Margita Sobolová, Edita Šedivá, Anna Suchá, Silvia Fialová

65-roční

Máj: Benedikt Jurina, Zuzana Weisssová, Terézia Hrnčiarová

Jún: Stanislav Jurena, Oľga Vítková, Rudolf Štefanec, Anna Prsteková

August: Mária Hromkovičová, Zuzana Burská

September: Danuška Bednářová, Štefan Krchňavý, Milan Šefčík, Marta Faková

Október: Marta Beňová, Viktor Pobjecký, Milan Čobrda, Radoslav Ožvoldík, Božena Filípková

November: Zdenek Sobol

December: Jana Šefčíková, Viera Kákošová, Ľudmila Kollárová, Mária Wirthová, Štefan Štetina, Mária Bieliková, Silvester Buzay

70-roční

Máj: Stanislav Ralbovský, Marta Ožvoldíková, Michal Bielik, Mária Letková

Júl: Štefánia Macháčková

August: Jozef Bakič

September: Jarmila Mizeráková, Ľudovít Bakič, Terézia Burianová, Jozefína Mihalovičová, Sidónia Danielová, Júlia Sušilová, Pavla Machová, Gustáv Meliš, Marta Hloušková

Október: Ján Mazák, Darina Prokopiusová, Peter Sidor, Karolína Schlosserová, Ivan Malec, Ján Daniel

November: Jozef Šmíkala, Martin Mikula

75-roční

Máj: Gertrúda Šišoláková, Ján Mizerák

Jún: Eugen Bünger, Rudolf-Pavol Suchánek

August: Oľga Límová, Konštantín Hološka, Otto Plichta

September: Mária Hanesová, Bohumil Polák

November: Oľga Fríbortová

December: Katarína Petrášová

Apríl: Anna Zváčová, Florián Cigánek

80 - roční:

Jún: Mária Skalová, Anton Cintula, Ružena Polláková, Irma Ďurišová

Júl: Václav Zouhar, Ervín Černoch, Júlia Minarovičová

August: Mária Hurbanová, Vladimír Hladík

September: Emil Haring, Rudolfína Veselá, Štefan Zimka, Viliam Horňák

Október: Helena Kormanová, Ernest Bagin, Cyprián Stróž, Mária Matuská

November: Darina Polláková, Alžbeta Machová, Ľudovít Bača

December: Milada Trávníčková

85-roční

Júl: Elena Raková

August: Rozália Maďarová

Október: Andela Otrisalová, Helena Stróžová, Paulína Šedivá

November: Vincenc Cvečka, Pavla Skokánková

December: Jozef Běhal, Anastázia Malíková

90-roční

November: Alžbeta Blatnická

December: Rudolf Skokánek

91-roční

Máj: Jarmila Hájková

92-roční

November: Anton Maďara

97-roční

Apríl: Terézia Masaryková

inzercia

Profi Glass
AUTOSKLO

**OPRAVY A VÝMENA AUTOSKIEL
OBHLIADKY PRE POISTOVNE
PREDAJ NÁHRADNÝCH DIELOV
PREDAJ AUTOKOZMETIKY A DOPLNKOV
ČISTENIE INTERIÉROV VOZIDIEL
TEPOVANIE KOBERCOV, SEDAČIEK ...**

**NÁMESTIE SLOBODY 653, ŠAŠTÍN
(VO DVORE ZA MÄSIARSTVOM)
MOBIL: 0944 403 095 www.profiglass.sk**

H L Á S N I K - informačný občasník MsÚ Šaštín-Stráže

Ročník XII. - číslo 2 - December 2011 - Vydáva Mestský úrad Šaštín-Stráže. Zaregistrované na Okresnom úrade Senica. Evidenčné číslo: 3234/09.

Adresa redakcie: Mestská knižnica, Hviezdoslavova 4, 908 41 Šaštín-Stráže, tel. číslo 034/6592 464, e-mail: kniznica.sastin-straze@mail.t-com.sk
Šéfredaktorka Jana Labašová. Redakčná rada: Elena Ovečková, Mgr. František Havlíček, Mgr. Ľudmila Machová, Mgr. Marek Nádaský, Rafael Menšík, Silvia Suchá, Bc. Martina Smolinská. Grafická úprava a tlač: Tlačiareň Durlák, Senica

Kultúrne slávnosti mikroregiónu Šaštínsko (článok na str. 5).

V priestoroch novej knižnice (článok na str. 7 – 8).

Predškoláci zo Stráží (článok na str. 16).

Spokojné a vysmiaté pani učiteľky po vydarenej akcii (článok na str. 16).

Turistický Krúžok v Buchloviciach (článok na str. 17).

Pani Gitka Šefčíková medzi staršími dievčatami ŠZŠ (článok na str. 19).

Október - Mesiac úcty k starším (článok na str. 14).

Ladislav Gavroň ml. v akcii (článok na str. 24).